

ilerici YURTSEVER gençlik

24

25 EKİM 1976

250 Kuruş

BİLİMSEL VE YÖNETSEL ÖZERKLİĞİ SAĞLANMIŞ, ÜNİVERSİTE İSTİYORUZ

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

başyazı

Okullar açılırken

Geçtiğimiz günlerde ortaöğretim düzeyindeki okullar açıldı. Önümüzdeki Kasım ayında ise yüksek okulların, fakültelerin hemen hemen tümü yeni öğretim yılına açılacak.

Acaba yeni öğretim yılına bütün sorunlarımız çözümlenmiş olarak mı giriyoruz? Veya şöyle soralım: Geçen öğretim yılından buyana egemenliği elinde tutan büyük burjuvazi hangi sorunumuzu çözümlemiş, hangi sorunumuza ciddi bir şekilde eğilmiştir? Bu sorulara olumlu yanıt (cevap) vermek olanaksızdır. Aksine varolan sorunlarımız daha ağır bir biçimde sırtımıza yüklenmiş, yeni yeni sorunlar önümüze yığılmıştır.

Somut durum çarpıcıdır, içler acısıdır: Bu yıl liselerden mezun olup, yüksek okullara girmek isteyenlerden yüzbinlercesi yine açıkta kalmıştır. Böylelikle bir yıl içersinde yüzbinlerce genç kardeşimiz işsizler ordusuna katılmıştır. Kimi lise mezunları YAY-KUR, Mektupla Öğretim, Ön Lisans vb. gibi uyduruk, geçersiz öğretim yöntemleriyle aldatılıyor, kimileri de özel dersaneler aldatmacasıyla uyutuluyor. Herhangi bir yüksek okula giren öğrenciler ise daha değişik sorunlarla karşı karşıya kalıyorlar: Herşeyden önce varolan yüksek okullar yeterli bilimsel ve teknik olanaklara sahip değildir, ortaçağ kalıntısı yöntemlerle öğretim yapılmaktadır. Anayasa, eğitim ve öğretimin parasız olması gerektiğini öngördüğü halde, yüksek harç oranları nedeniyle eğitim ve öğretim paralı olarak süregelmektedir. Konut sorunu, öğrenci gençlik için başlıbaşına bir sorundur. Varolan yurtlar sağlık, beslenme, çalışma, eğlenme, yaşama koşulları açısından son derece elverişsizdir. Kötü yurt koşulları nedeniyle evlere çıkan öğrenciler özellikle büyük kentlerde, alabildikleri kredinin iki katını kira olarak vermek zorunda bırakılmaktadır. Bu kötü yaşama ve beslenme koşullarından ötürü herhangi bir hastalığa yakalanmıyan tek bir öğrenci yoktur! Bütün bunlarla beraber, en önemlisi, öğrencilerin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü faşist saldırılarla ortadan kaldırılmıştır. Bugün yurtların ve okul-

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME YOLUNDA İLERİ !

YAŞASIN İGD

YAŞASIN DİSK

MC'NİN SALDIRILARI BOŞA



İTÜ YURDU AÇILMALIDIR !

İTÜ yurdunun açılması istemlerine yöneticilerin sırt çevirmesi üzerine, İTÜ öğrencileri geçtiğimiz günlerde boykota gitmişlerdir. Daha başka bir takım sorunlarının da çözümlenmesini isteyen İTÜ öğrencileri bir bildiri yayınlamışlardır. Bildiride özetle şöyle denmektedir:

«İTÜ öğrencilerinin büyük bir kısmı, diğer yüksek öğrenim kurumlarında olduğu gibi İstanbul dışından gelen öğrencilerden oluşmaktadır Arkadaşlarımızın başta yurt sorunu olmak üzere birçok sorunu bulunmaktadır.»

Yüksek konut kiraları yanında «öğrenciye ev yok» yanıtıyla durum daha da hayatsal bir nitelik kazanmaktadır. Bu nedenle arkadaşlarımızın büyük bir kısmı okula çok uzak yurtlarda, sağlık koşullarından uzak, pis, rutubetli evlerde yaşamak zorunda bırakılmaktadır.

«İTÜ öğrenci yurdu» adıyla inşa edilmiş, çeşitli nedenlerle inşaatı 6 yılda ancak bitirilmiş, bir yurt İTÜ'nün hemen yanıbaşındadır. Böyle bir olanak varken, öğrencileri zor koşullar altında yaşamaya zorlamak, hiçbir insancıl ve mantıksal düşüncenin ürünü olamaz. Yurdun yapımı bitmiş, fakat badana gibi bahaneler öne sürülmektedir. İTÜ öğrencileri badana ve diğer işlerde çalışmaya hazırdır, yeterki görev verilsin!

İlerici, demokrat, aydın öğrenciler, üniversite yönetimi, veliler dayanışma göstermeli, «İTÜ MAÇKA YURDU»nun açılması sağlanmalıdır.»

İTÜ boykotunda isteklerimiz:

1 — 22. madde değişsin. 2. vizeden sonraki 3 hak saklı kalsın.

2 — İTÜ yurdunun açılması için harekete geçilsin.

3 — Gündüze alınan gece bölümündeki (çalışan) arkadaşlara burs verilsin.

4 — Özerk üniversite sağlansın, polis dışarı çıkarılsın.

5 — Önümüzdeki imtihan arası 9 günden 21 güne çıkarılsın.

6 — ÖĞRENCİ YÖNETİME KATILSIN.»

YAŞASIN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ...

İTÜ ÖĞRENCİLERİ

GAZİANTEP

Gençlik üzerinde tüm yurt çapında sürdürülen, baskı ve terör, ortaöğrenimde, yeni ders yılına başlanması ile birlikte G. Antep'te de kendisini, yoğun bir biçimde hissettirmiştir. Ülkü Ocak'lı faşist militanlar Eğitim Enstitüsü'nden sonra, Atatürk Lisesinde de, ilerici öğrenciler üzerindeki saldırılarını sürdürüyorlar. Can güvenlikleri kalmayan öğrenciler, okula velileriyle birlikte gelmek zorunda kalıyorlar. Faşist militanlar velilere de saldırıyorlar. Nitekim okulların açılmasından birkaç gün sonra, liseyi işgal eden aynı saldırganlar, öğrencileri okula almadılar. Durumu Milli Eğitim Müdürlüğün. deki ilgililere bildiren öğrenciler ve yakınları, ilgililerin kararını beklerken, M. E. Müdürlüğü önüne gelen polisler, bekleyenlerin üzerlerine saldırdılar. Çok sayıda öğrencinin gözaltına alındığı aynı olayda tutuklanan Hacı Kurt isimli genç, bugüne kadar serbest bırakılmamıştır.

Faşist militanların yaptıkları bu kadarla kalmamış, 6/10/1976 günü halen işgal altında bulundurdukları okuldan; derslerine gelen öğrenciler üzerine, tabancayla ateş ederek 3 öğrenciyi yaralamışlardır. Serseri kurşunlardan birisi, işyeri, okulun çok yakınında bulunan bir işçinin kafasına isabet etmiştir. Tüm emekçi halkı tehdit eden bu faşist saldırılara karşı seslerimizi yükseltelim.

DÜZELTME

Dost okurlar,

Yeni çalıştığımız matbaa ile kurulan ilişkilerdeki aksaklık nedeniyle, 22-23. sayıda, hiçbir sayımızda olmayan ölçüde teknik hatalarla karşınıza çıkmak zorunda kaldık. Burada daha çok, büyük anlam değişikliklerine yolaçan hataları düzeltirken, dost okurlarımızın hoşgörüsüne sığınırız.

Altta vereceğimiz alıntılar, geçen sayı yanlış bölümlerin düzeltilmiş halidir.

Başvazı'da:

«Sonuç olarak, bozguncuların ve oportünistlerin Eylül 1976 genel direnişini 'değerlendirmeleri', dışarıdan gazel okumaktan başka bir anlam taşımamaktadır.»

«Karşılaştırmamıza devam edersek; işçi sınıfının 16 Eylül kitlesel çıkışı, doğrudan politik bir öze sahiptir. İşçi sınıfı, 15-16 Haziran'dan daha örgütlü, daha bilinçli, daha disiplinli davranmıştır.»

10. ve 11. sayfalarda, «DGM Kapansın, MC Yıkılsın» başlıklı yazının düşen son bölümü şöyle: **«Bu görevlerin başarılabilinmesi için, İstanbul'daki 22 demokratik örgütün başlattığı gibi eylem birliği yoluna gidilmelidir. Eylem birliğinin sınırlarını genişletmek, işçi sınıfı ile dayanışma biçimlerini saptamak, ama mutlaka alınan kararların hayata geçirilmesi doğrultusunda özverili çalışmalar içerisine girmek gerekmektedir. Yoksa alınan, hayata geçirilmeyen kararların değeri, kâğıt üzerine yazılmalarından ibaret kalacak, kuskusuz demokratik savaşıma sekte vurabilecek bir niteliğe dönüşecektir.**

Bütün bu sorunların çözümlenmesi doğrultusunda ilerici yurtsever gençlik üzerine düşen görevi büyük bir istekle yerine getirecek, işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK'in, diğer demokratik örgütlerin çabalarına gücünü katmaktan çekinmeyecektir.

Somut görevlerimiz bellidir. Bu görevlerin kotarılması için elele, omuz omuza verelim, güçlerimizi birleştirelim.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI

YAŞASIN DİSK

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ»

İlerici Yurtsever Gençlik

militan okuyucular görev başına !

Dost okurlar, ilerici, yurtsever gençler... 17 Kasım'da birinci yayın yılını dolduracak olan gazetemiz İLERİCİ yurtsever GENÇLİK, bu bir yıllık yayın hayatında, bu zorlu uğraşında «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisine sımsıkı sarılarak, politikasından ödün vermeden, egemen burjuvazinin ve sapık akımların saldırılarına göğüs gerdi. Her türlü saldırıya karşı yılmadan, bıkmadan savaşımını sürdürüyor, sürdürecektir de...

İ.Y.G'nin maceracı, bozguncu; maoizme, troçkizme, goşizme karşı verdiği ideolojik savaşım, bu akımların gazetemize olan fiili saldırılarını yoğunlaştırıyor. İstanbul'da, Anadolu'da gazetenin satışını yapan bayii ve kitapçıları tehdit eden, gazetemizi yırtan bozguncular, faşistlerden hiçte geri kalmıyorlar. İlerici yurtsever gençliğin birliğini sağlama yolunda üzerine büyük görevler düşen gazetemize egemen burjuvazinin engellemeleri yetmeyince, bu işi maocular, goşistler yükleniyorlar.

Geçtiğimiz günlerde Karaköy'de gazete satan arkadaşlarımıza, bildiri dağıtan bir grup maocu saldırdı, arkadaşlarımıza saldıran bu grup ilerici yurtsever gençlerden gereken cevabı aldılar. Aynı gün 6.30 sıralarında ne olduğu belirsiz bir grup gazete merkezimizi basmaya yeltendi. Faşistlerin taktiklerini kullanan bu gruplar, sinsice ve büromuzda az sayıda arkadaşın bulunduğunu sanarak baskın gerçekleştirmek istediler. Ama hevesleri kursaklarında kaldı. İlerici yurtsever bir grup gencin gelmesiyle kaçtılar. Edirne Halkevini'de basan goşistler burada satılan gazetelerimizi yakmışlardır. Bununla da yetinmeyen saldırganlar Halkevi binasını tahrip edip kaçmışlardır. Geceyarısı 2'de kapıyı kırıp içeri giren goşistler duvarlara «Tek yol Devrim» yazmayı da ihmal etmemişler.

İstanbul'da Atatürk Öğrenci Sitesinde, Kadırga yurdunda faşistlerin zorbalıklarına taş çıkartan sözde devrimci gruplar İ.Y.G okuyan gençleri döverek, tehdit ederek yıldıracaklarını sanıyorlar. Ama bu gruplar, grupçuklar şunu unutmasınlar ki, İlerici yurtsever gençleri ne burjuvazinin, ne faşist çetelerin ve ne de maceracı, bozguncu unsurların saldırıları yıldıramıyacaktır. İlerici yurtsever gençler bu tehditlere pabuç bırakmayacaklardır.

İYG'yi doğru bildiği yoldan hiçbir güç döndüremeyecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın Ne oportünizm bataklığına gırtlaklarına dek saplananların ihbarları, ne maocuların, goşistlerin saldırıları bizi yolumuzdan alıkoyacaktır. Saldırganlar ise hakettikleri dersi herzaman alacaklardır.

Dost okurlar böylesi bir durumda gazetene yönelik saldırıları göğüslemeye hazır ol!... Gazetenin satışı, dağıtımı ile ilgilen! Abone ve bağış kampanyasını yaygınlaştır! Gazetenizi çevrenizde okutun! Abone olup, abone bulun! Gençlik içinde son kalıntıları kalan, işçi sınıfı hareketinin düşmanı maceracı, bozguncu akımları silmek, geniş kitleleri işçi sınıfı mücadelesine çekebilmek için özveriyle çalışmak gerektiğini bir an bile unutmayalım. İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK gazetesini gözbebeğimiz gibi koruyalım! Adını yüceltelim!

Dostça kalın.

bizim köşemiz

İLERİCİ yurtsever GENÇLİĞE

Bana bir kâğıt geldi. Abone ve yardımla ilgili. Elimden geleni yapmaya hazırım. Bazı arkadaşlar almak istiyorlar ama daha kesin birşey söylemediler. Size birşey sormak istiyorum. Bazı arkadaşlar birşey bilmiyorlar. Öğretmenlerimizin etkisi altında kalıyorlar. Tartışırken bir mantıksız lâf atıyorlar. Benim de devrimci diyebileceğim arkadaşım yok. Olsa da korkuyorlar, söylemiyorlar. Ben arkadaşlarıma nasıl yardım edebilirim? Doğru yola nasıl getirebilirim?

Burada yapılan yürüyüşe Vedat Dalokay ve bazı CHP'liler geldiler. Halamla eniştem gitme dediler. Gittim. Eniştem aslında iyidir. Onların da korkusu sınıfta bırakırlar diye. Bu sene orta üçü bitireceğim, onun için dikkatli olmam lâzım. Geceleri ders çalıştıktan sonra gönderdiğiniz gazeteleri okuyorum. Teşekkür ederim yeni bilgiler edindim.

Size birşey daha sormak istiyorum, İGD'ye nasıl üye olabilirim? Derneğe girmek için ne gibi şartlar arandığını bildirirseniz, sevinirim. Mektubun içerisine on lira koyuyorum. Elime geçince yine göndereceğim. Saygılarımla.

A. Y./Şereflikoçhisar

BAYRAMİÇ – ÇANAKKALE "DGM'NE HAYIR" YÜRÜYÜŞÜ YAPILDI



DGM'ne Hayır! Faşizme Geçit Yok! Yaşasın İşçi Sınıfı Yaşasın DİSK!

Bu haykırışlar DİSK'in başlattığı «Genel Yas» ve işçi sınıfının genel direnişine, Anadolu'nun dört bir yanından gelen yanıtlardı. Anadolu'daki ilerici, demokratik kuruluşlar işçi sınıfının 16 Eylül'de DGM'ne karşı başladığı Genel Direniş'e kendi bölgelerinde eylemlerle katıldılar. İşçi sınıfı, genel direnişe DGM'nin meclislerde kabul edilmesini önlemek için başlamıştı. Anadolu'nun birçok yerinde olduğu gibi Çanakkale'nin Bayramiç ilçesinde de yığınsal eylemler yapıldı. Bayramiç Çanakkale arasındaki 75 km.lik yürüyüşe emekçi halkımız ve ilerici gençler geniş bir biçimde katıldılar. Yürüyüşü engellemek amacıyla bir gün önce kültür dernekleri basıldı. Yöneticileri tutuklandı. 29 Eylül günü Bayramiç'ten yüzlerce kişi polis ve jandarma kordonu altında yürüyüşü başlattı. Yol boyunca geçilen köylerden, kasabalardan katılmalar oldu. Dağıtılan bildiriler DGM'nin gerçek yüzünü halkımıza gösterdi.



Bu arada yol boyunca işçi sınıfına ters düşen sapık akımların slogan atması önlendi. Çanakkale'nin girişinde fabrikalardan **YAŞASIN İŞÇİ SINIFI-YAŞASIN DİSK** sloganları yükseliyordu. Kentin içinde yol boyunca biriken halkın, bildirileri dikkatle okuması bizleri amacımıza yaklaştırıyordu. **«Analar doğurur, faşistler öldürür»** sloganı analarımızla hep beraber atıldı. Polis kordonuna rağmen binlerce Çanakkale'li emekçi halk meydanı doldurmuştu. İşçi sınıfının andı tekrarlanırken, halkımızında yanımızda olması, Anadolu'nun bir köşesinde faşizme ve faşist DGM yasa tasarısına karşı verilen mücadelenin somut başarısını kanıtlıyordu.

İLERİCİ GENÇLER ÇANAKKALE



yurtları kapatmak gençlik üzerindeki faşist baskıların bir biçimidir

YURTLARIN FAŞİST YUVALAR HALİNE GETİRİLMESİNE OLANAK VERMEYECEĞİZ !

Sıkıyönetimsiz sıkıyönetim demek olan DGM'nin yasalaştırılması girişimlerinin başta işçi sınıfı olmak üzere demokratik güçlerce geriletilmesi, gerici güçlerin yeni baskı yöntemleri aramalarına ve yeni yeni gerici yöntemleri gündeme getirmelerine neden oluyor. **Faşizm özlemi, en kanlı gerici yöntemlere başvurma özelliği egemen burjuvazinin benliğinde şu veya bu büyüklükte vardır ve sınıf egemenliği tehlikeye düştüğü zaman bu gerici yöntemlere başvurmaktan kaçınmaz.**

Tüm demokratik güçler üzerinde artan baskılar gençlik üzerinde de yoğun bir biçimde kendisini göstermektedir. DGM'nin yasalaştırma yollarının tıkandığı şu günlerde özellikle öğrenci gençlik üzerindeki baskılar daha da artmıştır. Son günlerde meydana gelen olayların sayısındaki artış ve bu olaylarda ölen ve yaralananların sayısındaki çokluk diğer demokratik güçlerin sindirilmesi işleminde öğrenci gençliğin maşa olarak kullanılmak istendiğinin göstergesi olmaktadır. Bir yandan faşist komandolar eliyle okullarda olaylar yaratılarak ilerici yurtsever öğrencilerin fakültelerde, yüksek okullardan uzaklaştırılıp okulların faşist yuvalar haline getirilmesi gerçekleştirilmek istenirken, diğer yandan da ilerici, devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlar kapatılarak ileici gençliğin birliğinin sağlanmasının önüne geçilmek istenmektedir.

Yurt kapatma eylemi içinde bulunduğumuz şu günlerde ortaya çıkan bir olay değildir. MC'nin başa gelmesiyle birlikte bütün demokratik güçler üzerinde yoğunlaşan baskı ve terör politikasının gençlik üzerine yansıtılmasının bir biçimidir.

Yurt sorunu öğrenci gençliğin en büyük sorunlarından birisidir. Özellikle okumak için büyük şehirlere gelen Anadolu çocuklarının öğrenimlerini sürdürmelerine engel teşkil etmektedir. Mevcut yurtların ihtiyaca göre az olması, okullarından çok uzak semtlerde evler aranmasına neden olmakta, bu yerlerin sağlık koşullarının kötülüğü vücut sağlığını etkileyebileceği gibi. okula giderken yollarda geçen zamanının uzunluğu çalışma verimliliğini etkilemektedir. Eğitim sistemi Türkiye koşullarından kopuktur. Bu asıl soruna birde faşist militanların süregenleşen saldırılarıyla çoğu zaman kapalı kalan okullarda, yurt sorununun eklenmesi başarılı birer öğrenci olmayı güçleştirmektedir.

İstanbul'da Atatürk Öğrenci Sitesinde meydana gelen polis baskıları antidemokratik uygulamalar, öğrencilikle uzaktan yakından ilişkisi olmayan kişilerin yurtlara yerleştirilmesi yurtlar üzerinde oynanan oyunların önemli bir parçasıdır. Daha sonra İstanbul Site yurdu kapatılmak istendi. Yurdun kapatılmak istendiği dönemin yaz dönemi olması ve öğrencilerin memleketine gitmiş olmalarından faydalanılmak isteniyordu. Öğrencilerin uyanıklığı ve yurtlarına sahip çıkmaları bu girişimleri sonuçsuz bıraktı. Site yurdu üzerindeki oyunlar yeni ortaya çıkmamıştı. Komandoların, yurdu, merkezi bir yerde olması nedeniyle ele geçirme emeli öteden beri bilinen bir gerçektir. Yine İstanbul'da Niğde öğrenci yurdunun hemen yakınındaki Trabzon ve Sakarya yurtlarında kalan faşistlerin devamlı saldırısına uğraması, Kocaeli Yurdunun aynı faşistlerce basılması, bu baskının bahane edilerek yurdun bir avuç komandonun işgaline bırakılması, gerici güçlerin devrimci öğrencilerin kaldığı yurtları faşist yuvalar haline getirmedeki kararlılığını göstermektedir. Geçtiğimiz günlerde de İzmir'de Ege üniversitesinde okuyan öğrencilerin kaldığı Bornova yurtları ilk önce faşistlerce işgal edilmiş, ilerici yurtsever öğrencilerin kararlı savaşımı sonucu yurttaki işgal kırılmış. Fakat daha sonraki günlerde yurtlar onarım bahanesiyle kapatılmış ve tüm öğrenciler dışarı çıkarılmıştı. Bornova yurtlarında gerici güçlerin oyunları sökmemiştir. İlerici devrimci öğrenciler diğer demokratik güç ve örgütlerin yardımıyla yurtlarına yeniden girmişlerdir. Son olarak da Ankara'da büyük kesimi SBF ve Basın Yayın Yüksek Okulunda okuyan öğrencilerden oluşan Cumhuriyet öğrenci yurdunun kapatılması öğrencilerin dışarıya atılması, daha sonra yapılan açıklamada «yurdun yeniden açılacağı, ama yurda yeniden girebilmek için kendi istedikleri koşullara sahip olunması gerektiği, bu koşulları taşımayanların yurda alınmayacağı» MC'nin Gençlik ve Spor Bakanı tarafından açıklanıyordu. O Gençlik Spor Bakanlığı ki yurtların büyük bir kesimini yöneten Kredi ve Yurtlar Kurumunun bağlı olduğu bakanlıktır. Bir yandan yurt kapatma eylemi sürdürülürken diğer yandan da yapımı biten yurtların açılışı geciktirilmektedir. Örneğin «İTÜ YURDU» badanası yapılmadı diye sudan bir sebeple açılmamaktadır. Yurdun açılmamasının asıl nedeni badana değildir. Onlar İTÜ öğrencilerinden korkmaktadırlar.



ODTÜ YURDU

«Büyük Türkiye'yi» kurmaktan sözeden «memleketin huzura ihtiyacı vardır» diyenlerin SBF'de sınavlar devam ederken Cumhuriyet yurdunu kapattırması, huzursuzluğun asıl kaynağının kimler olduğunun göstergesidir. Onlar öğrenci gençliği toplu olarak bulunduğu her yerden atarak bölmeye, yılgınlığa sürükleyerek faşizme geçit bulmaya çalışıyorlar.

Tüm bu gerici uygulamalar karşısında ilerici, yurtsever gençliğin en acil görevi: Gerici güçlerin gençliği parçalama, yıldırma eylemlerine karşı ilerici gençliğin birliğini sağlıyabilmektir. Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist tüm güçlerini birleştirme savaşımını yükseltmek hiç bir ilerici, yurtsever gencin kaçamıyacağı bir görevdir. Bu görevin başarılmasında sadece sosyalist gençlere değil, yurtsever, demokratik solcu tüm ilerici gençliğe büyük sorumluluk düşmektedir. Bu savaşımın başarıya ulaşması, ülkemizde gün geçtikçe daha büyük boyutlara ulaşan işçi sınıfının öncülüğündeki ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının içinde yer almakla mümkündür. Nasıl ki gençliğin katılmadığı hiç bir sosyal hareketin kalıcılığı zorsa, aynı biçimde hareketini ülkedeki genel hareketle birleştiremeyen bir gençlik hareketinin de başarıya ulaşması birincisinin zorluğuna karşılık olanaksızdır. Gelişen demokrasi savaşımıyla birlikte tecrit olma süreci kısalan Maocu, troçkist, goşist ve işçi sınıfına ters sapık akımların temsilcilerin gençliğe önerdikleri bireysel hareketler, kendisini hareketin öncüsü gibi görme hastalıkları, demokratik gençliğin, genel demokrasi ve özgürlük savaşımıyla uyumlu bir biçimde davranmasını engelleyen hareketlerdir. Özellikle yurtlarda kendisini gösteren «bu yurtlar bizim hakimiyetimiz altındadır», «bizim kalemizdir» biçimindeki sözler ve bu yolda yapılan her eylem, sapık akımların temsilcilerinin işçi sınıfı bilimine ters yüzlerini, tekkeci, dar grup anlayışını sergilemektedir. Ama sevindirici olan şey, burunlarının ucundan ilerisini görmeyen bu sosyal miyopların dışındaki geniş öğrenci kesimlerinin oynanan oyunların farkında olmasıdır. Gerici güçler hangi yöntemleri kullanırlarsa kullansınlar, gençliği sindirme girişimi sonuç vermeyecek.



BORNOVA YURDU

Bu konuda, ilerici gençliğede büyük görevler düşmektedir. Egemen güçlerin yurtlar üzerindeki oyunlarının göğüslenebilmesi için güçlerimizi birleştirelim faşistleri, bozguncuları tecrit edelim, şu istemleri her yerde ileri sürelim:

— Kapatılan tüm yurtlar açılmalıdır!

— Yurtlarda ve okullarda, gençlik üzerindeki faşist baskılara son verilmelidir!

— Yurtlardaki polis karakolları kaldırılmalıdır!

— Faşistlerin işgali altında olan yurtlardan faşist çeteler atılmalıdır!

— Kredi ve Yurtlar Kurumu'na yuvalanan faşistler yerlerinden alınmalıdır!

— Her türlü olanağa sahip yeni yurtlar açılmalı, öğrenciler yurtların yönetimine etkin bir biçimde katılmalıdır!

10-17 kasım

ULUSLARARASI DÜNYA GENÇLİK HAFTASI TÜRKİYE'DE DE KUTLANACAK

10-17 Kasım Uluslararası Dünya Gençlik haftasını Türkiye'de de ilk defa kutlayacak olan İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD) konuyla ilgili bir basın bildirisi yayınlamıştır. bildirisinde şöyle denmektedir:

«10-17 Kasım günleri yıllardır bir çok ülkede, Uluslararası Dünya Gençlik Haftası olarak kutlanmaktadır. II. Dünya savaşı sırasında, değişik uluslara mensup gençlerin faşizme karşı verdikleri savaşımın bir sonucu olarak oluşan DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU'nun (WFDY) kuruluş tarihi olan 10 Kasım'la işgal altındaki Çekoslavakya'da faşizme karşı direnen yiğit öğrencileri sindirmek amacıyla tüm Yüksek Okulların kapatılıp, binlerce öğrencinin toplama kamplarına sürüldüğü gün olan 17 Kasım arasında kutlanan bu haftaya her yıl milyonlarca genç katılmaktadır.

Başta Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (WFDY) ve Uluslararası Öğrenciler Birliği (İUS) olmak üzere, ulusal gençlik ve öğrenci örgütleri, genç işçi birlikleri önderliğinde kutlanan bu haftada gençliğin uluslararası dayanışması yükseltilmekte, faşizme karşı dövüşen ve ulusal kurtuluş savaşı veren ülkelerin gençleri ile etkin kampanyalar yürütülmekte, gençlik sorunları tartışılmaktadır.

Kurulduğu günden beri, uluslararası dayanışmanın önemini vurgulamış, bu yoldaki girişimlerin karşısında duran, dünya gençliğiyle dayanışmamızı engelleyen YASALARA karşı savaşım vermiş olan İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, tüm dünyada kutlanan bu haftayı ülkemizde de gerçekleştirme ve yığınsal olarak kutlamak için karar almıştır.

Bu görevi ilerici gençliğin bir sorumluluğu olarak gören, İGD tüm demokratik kitle örgütleri ile ilerici basınla işbirliği yapacaktır. Kesin program en kısa zamanda duyurulacaktır.

İlerici Gençler Derneği
Merkez Yönetim Kurulu»



yaşasın ALİAĞA İşçilerinin yiğit mücadelesi

MC'nin uyguladığı işçi düşmanı politika sonucu İzmir Aliağa Rafinerisi işçileri işten atıldıklarından rafineride normal üretim durmuştur Eğer işten atılan rafineri işçileri tekrar işe alınıp çalıştırılmazsa 10 milyarlık rafineri bir daha çalışmamak üzere duracaktır. Rafineri çürümeye terkedilecektir. Rafineriyi MHP'nin bir komando kampı haline getirmek isteyen egemen güçler işçiler üzerindeki baskılarını tüm şiddetiyle sürdürüyorlar.

Konuyla ilgili olarak, PETKİM-İŞ sendikası İzmir şubesi bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denmektedir.

İşçi sınıfımızın, DGM yasasına karşı demokratik hak ve özgürlüklerini korumak için başarıyla yürüttüğü genel direnişe, Aliağa ve İpraş rafinerilerinde çalışan işçiler de katılmışlardı.

Aliağa rafinerisi işçileri üretimi bir süre yavaşlatıp, durdurma eylemine girdiler. Ancak rafinerinin üniteleri her an çalışmaya hazır durumda bırakıldı Fakat MC ve işveren, işçileri polis zoruyla dışarı çıkararak, tüm sorumlulukları üzerlerine aldıklarını da belirterek, rafineriyi üç gün tatil ettiklerini açıkladılar. İşçiler bu durumdan doğan tehlikeyi bildirip çalışmak istediklerini söylemelerine karşın polis barikatlarından geri çevrildiler. Özel eğitim görerek rafineri işletmeciliğini öğrenmiş 900 işçi işten atıldı. İşveren kanunsuz lokavt uyguladı ve her gün TRT'den Aliağa'lı işçiler çalışmıyor diyen MC'nin başı, kendisi işçileri sokağa atarak çalışmaz hale getirdi. Aynı gece işyerine 300 kadar MHP'li faşist militan sokuldu. AP'li çevre belediyeler, işyerine vasıfsız işçi toplamaya başladılar. Bu durumu gören rafineri müdürleri ve işçilerin demokratik-anayasal mücadelesinin yanında yer alan mühendisler istifa ettiler.

Rafineriyi komando kampı yaymaya çalışıvorlar. İşçileri DİSK'ten istifaya zorluyorlar. Yalan haberler yayıyorlar.

Şunu bilsinler ki, Aliağa rafinerisinin bilinçli yiğit işçileri bu oyunlara gelmeyecek. DİSK'n bayrağı Aliağa'da hep dalgalanacak.

Tüm işçiler, köylüler, ilericiler, yurtseverler, aydınlar, öğrenciler, memur - öğretmenler, parlamenterler sizleri Aliağa işçisinin anayasal demokratik mücadelesini desteklemeye ve emperyalizmle işbirliği halindeki Türkiye tekelci sermayesinin temsilcisi dört başlı faşist karması MC iktidarından hesap sormaya çağırıyoruz.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-BARIŞ-TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİ!

YAŞASIN ALİAĞA İŞÇİLERİNİN YİĞİT MÜCADELESİ!

YAŞASIN DİSK!»

"TINAZ PLASTİK" DİRENİŞİ ZAFERLE SONUÇLANDI

patron 1 MAYIS işçi bayramını kabul etti.



Lastik - İş İzmir şb - Bşk NAİL KARAKAŞ

(İ. Y. G. İzmir Bürosu Bildiriyor.) Bir süre önce İzmir'de kurulu bulunan, «TINAZ PLASTİK» fabrikası işçilerinin direnişi, kısa sürede patron dize getirilerek, ZAFERLE sonuçlanmıştır. **(Geçen sayıda direnişle ilgili olarak direnişçi işçilerle yaptığımız röportajı yayınlamıştık.)**

Atılan 6 işçinin alınmasıyla ve patronun DİSK'e bağlı «LASTİK-İŞ» sendikasını kabul etmesiyle işyerinde toplusözleşme imzalanmış ve direniş sona ermiştir... İşçilerin birlik ve dayanışmaları sonucu, tek bir yumruk, tek bir yürek halindeki kararlı ve örgütlü direnişleriyle patron dize gelmiştir. DİSK'e bağlı LASTİK-İŞ Sendikası İzmir şubesi yöneticilerinden edindiğimiz bilgiye göre, «Tınaz Plastik» fabrikası'nda imzalanan ilk toplu sözleşmede elde edilen haklar şunlardır:»

1 — 1 MAYIS İşçi Bayramı olarak kabul ettirilmiştir,

2 — 60 yevmiye ikramiye hakkı alınmıştır,

3 — Yemek yardımı,

4 — Her işçiye göre 250 gr. süt ya da yoğurt,

5 — Ölüm yardımı, evlenme yardımı, doğum yardımı vb...

6 — İzin harçlığı ilâve olarak 300 TL...»

Görüldüğü gibi, az sayıda işçinin çalıştığı bir işyerinde alınan bu haklar işçi sınıfının birlik, dayanışma ve kararlılığı ile devrimci sendikanın örgütlü birlikte savaşımı ile elde edilmiştir.

Bu konuda konuştuğumuz DİSK'e bağlı LASTİK-İŞ Sendikası İZMİR şube başkanı Nail KARAKAŞ şunları söylemiştir:

«Tınaz Plastik Fabrikası işçilerinin sendikal savaşım nedeniyle işten atılan arkadaşlarını tekrar işe aldırmak ve üyesi bulundukları sendikamızı fabrikalarında kabul ettirmek için giriştikleri örnek direniş ZAFERLE sonuçlanmıştır. Bunda en büyük etken işçilerin sınıfsal güçlerine inanmaları ve birlik içinde, tek bir yumruk halinde mücadele etmeleridir. Patronla imzaladığımız onayladıkları bu ilk toplusözleşmemiz, böylesine az sayıda işçinin çalıştığı bir işyerinde oldukca başarılıdır.. (Ki bu toplusözleşmeye 1 MAYIS işçi bayramı'nı da koyduk).

Bu direnişin başarıya ulaşmasının diğer etkenlerinden biri de işçi sınıfının dayanışmasıdır. Sendikamza bağlı işyerlerinden «Etap, Kent Lastik, Kauçuk Sanayi» ve Maden-İş'e bağlı TEBA işçilerinin, direnişçi işçilerle dayanışma içine girmesi, maddi ve moral yardımları buna en somut örnektir. Ayrıca, Tınaz Plastik işçilerinin bilinçli bir biçimde. işçi sınıfına ters, sapık akımların temsilcilerini, Maocuları, Goşistleri aralarına almamaları ve onlara karşı kararlı tavır almaları, buna karşılık, **«Yolumuz işçi sınıfının Yoludur»** belgisini kendilerine rehber edinmiş İlerici - Yurtsever gençlerle direniş yerinde dayanışma içine girmeleri bu başarıdaki etkenlerdendir...

Tüm dünyadaki sınıfdaşları gibi, Türkiye İşçi Sınıfı ve emekçi halkının, Barış, Bağımsızlık. Demokrasi, Toplumsal İlerleme savaşımı ergeç mutlak başarıya ulaşacaktır.

Yaşasın, Tınaz Plastik İşçilerinin Zaferi!

Yaşasın DİSK, Yaşasın Lastik-iş!..»



"DİSK GAZİANTEP ÖRGÜTLERİ : KAHROLSUN MC ve ONUN BORAZANI SARI SENDİKALAR"

DİSK'in ve bağlı sendikaların Gaziantep'teki örgütleri ortak bir basın bildirisi yayınlayarak DGM'ni ve MC'yi protesto etmişlerdir. Basın bildirisinde özetle şöyle denilmektedir:

«İşçi sınıfımızın gerçek sendikal örgütü, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) in yurt çapında ilan ettiği «Genel Yas» eylemine Gaziantepli DİSK üyesi işçiler de candan katılmışlardır.

Sermayenin aşırı sömürü, aşırı kâr ve aşırı baskı düzenini pekiştirmek amacıyla, 12 Mart baskı döneminde çıkarılan Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasasının anayasaya aykırılığı nedeniyle Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi sonucu, bu kez MC'nin sermayeye bir uşaklığı olarak tüm gücüyle, üstelik sermayenin borazanı TÜRK-İŞ'i başta Halil Tunç olmak üzere yöneticilerini de kullanarak aynı amacı gerçekleştirmeye çalıştığı bir gerçektir.

DİSK, işçi sınıfımızın ve tüm emekçi halkımızın çıkarlarını korumak ve savunmak amacıyla ilan ettiği ve başlattığı «genel yas» eyleminde haklıdır. Biz Gaziantep'teki DİSK'e bağlı örgütler, genel yas eylemini sürdüreceğiz.



DİSK'e bağlı sendikalar olarak, almış olduğumuz bu kararla, halkımızın temel çıkarlarını savunduğumuzu duyurmak isteriz. Bu eylemimizi amacından saptırmak isteyecek olan egemen sermaye güçlerine ve bozguncu unsurlara karşı, halkımızın işçi sınıfımıza yardımcı olmalarını dileriz. Haklı olan bu demokratik eylemimizde halkımızla elele olduğumuzu açıklarız.

Kahrolsun emekçiden yana ileri demokratik iktidar mücadelemizi ezmek isteyenler.

Kahrolsun MC iktidarı ve onun borazanı sarı sendikalar.

Yaşasın işçi sınıfımızın faşizme ve emperyalizme karşı savaşı.

Yaşasın DİSK!»

DEMİR - DÖKÜM İŞÇİLERİ :

"BOZGUNCU AKIMLARA KARŞI SAVAŞ, BURJUVAZİYE KARŞI SAVAŞIMDAN AYRI DEĞİLDİR"

İşçi sınıfının, ilerici, yurtsever güçlerin düşmanı maocu bozguncular saldırılarına devam ediyorlar. İşçi sınıfının ve ilerici güçlerin eylem birliğini parçalamaya yönelik saldırıların kimlerin değirmenine su akıttığı gün gibi ortadadır.

Burjuvaziye karşı savaşımda bu ters akımlarla mücadelenin gerekliliğini hergün daha iyi kavrayan işçi sınıfımız, bozguncu unsurlara hakettikleri cevabı veriyor, vermeye devam edecektir. İşçi sınıfı, sapık akımlara karşı savaşımını başarıyla sürdürüyor.

Geçtiğimiz günlerde DEMİR DÖKÜM'de işçilerin dağılma saatinde «Halkın Sesi» dergisini satmaya kalkışan maocuları işçiler önce ikaz ettiler. İşçilerin tepkisiyle karşılaşan maocu bozguncular çekilip gitmek zorunda kaldılar. Bir sonraki gün daha kalabalık olarak gelen maocu bozguncular işçilere saldırdılar. DEMİR DÖKÜM işçileri. maoculara gereken dersi verdi İşçi sınıfının maoizme ve her türden sapık akıma karşı verdiği kararlı savaşımın bir parçasıdır Demir Döküm'de olanlar.



16 EYLÜL direnişi sonrasında işten atılan genç işçiler:

"DİSK'E GÜVENİYOR ve ONUNLA ÖĞÜNÜYORUZ"

16 Eylül genel direnişi, işbirlikçi burjuvaziyi can evinden vurdu. Yüzbinlerce işçinin faşist DGM yasa tasarısının çıkmaması için eyleme geçmesi, Koçların, Sabancıların, İbrahimoğullarının, Narinlerin, Tunçların Şidelerin yüreğine korku saldı. İşveren örgütleri, gerici-faşist karması MC, sarı sendikacılar ve her soydan bozguncu, sapık akım işçi sınıfımızın bu şanlı eylemine karşı çıkmak için yarış ediyorlar. Direniş karşısında geriliyenler bu gün DİSK'e saldırmaya devam ediyorlar. DİSK'in bu eylemde ve eylem sonrasında işçilere sahip çıkmadığını yaymaya, bunun propagandasını yapmaya çalışıyorlar. Direniş sonrası işten atılan işçilere somut hiçbir yardım yapmıyan maocu, goşist, sözde sosyalist baylar, işçileri sendikalarına karşı çıkarmaya çabalıyorlar.

İlerici yurtsever gençlik işten atılan işçilerle 16 Eylül genel direnişinin değerlendirmesini yaptı. Sefaköy de bulunan Maden-İş 16. bölge temsilciliğinde işten atılan genç işçiler sorularımızı şöyle yanıtladılar.

Seyda Bakır (28 yaşında,) Nef Civata işyeri baştemsilcisi.

— Seyda arkadaş, 16 Eylül genel direnişine katılmanız nasıl oldu? Disiplin moral ve dayanışma nasıldı?

Direnişe katılma tam bir disiplin, birlik ve dayanışma içinde oldu. Tüm işçi arkadaşlar DGM'nin yasalaşmaması için, DİSK'in «tabanın söz ve karar sahibi ilkesi» uyarınca eksiksiz direnişe katıldılar.

— Direniş sonrası işveren örgütleri saldırıya geçtiler, birçok işçiyi direnişe katılma gerekçesiyle işten attılar.. Sizin işyerinizde atılma oldumu?

Oldu ben ve 12 arkadaşım daha işten atıldık. İşten atılanlar genç ve militan işçiler. Direnişe öncülük eden, aktif görev alan işçiler.

— Direniş sırasında ve sonrasında sendikanızla bağlarınız nasıldı? Son günlerde bazı çevreler DİSK'e ve sendikalarına saldıran bir yığın propaganda yapıyorlar.

Sendikamız Maden-İş direnis sırasında ve sonrasında bizi bir an yalnız bırakmadı. DİSK işten atılan üyelerine sahip çıkıyor ve «işten atılan üyelerimiz DİSK güvencesi altındadır» diyor. Bundan başka söylenenlerin tümü yalan, iftira ve boş laftır.

Bağımsız mahkemeler durumumuzu inceleyecek, MADEN-İŞ bu konuyla yakından ilgileniyor.

— 16 Eylül direnişinin amaçlarını ve sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

— İşçi sınıfı başarılı bir mücadele vermiştir. Bu gün birlik dayanışma zafer için önemli bir eylemdir. Burjuvazi gerilemek zorunda kaldı buna bağlı olarak ta işçi sınıfı ileri bir adım attı. Gericiler, sermaye çevreleri onların işbirlikçileri maocu, goşist grupların karalamalarına rağmen biz biliyoruz ki, bu direniş amacına ulaşmıştır.

— Başka söyleyeceğiniz varmı Seyda arkadaş?

İşverenler, onların en gözü dönmüşleri, MESS bizi işten atsada, öldürse de çalışmalarımız sürecek. İşçi sınıfımızın kurtuluşu uğrunda mücadeleye devam edeceğiz. Biz bu yoldan ne işverenler, ne de işçiler arasına devrimci maskesiyle girip bölücülük yapan maocular döndüremiyecek. Sendikamız Maden-İş e, DİSK'e güveniyoruz ve onunla övünüyoruz.

Ali Boz (30 yaşında). Supsan işyerinde sendika 1. sözcüsü.

İşyerinden atılan işçi sayısı 6 kişi 6'sıda genç, inançlı ve bilinçli işçiler. İşçi sınıfının şanlı eyleminde ön saflarda görülmüşler.

Ali Boz arkadaş ise sorularımızı şöyle vanıtladı:

— 16 Eylül direnişine katılmanız nasıl oldu?

DİSK'in 16 eylül günü «Genel Yas» ilanı üzerine «tabanın söz ve karar sahibi» ilkesi gereğince işyerimizdede direniş başladı. Tüm işçiler örgütsel disiplinle direnişe katıldı. Moralimiz ve dayanışmamız çok iyiydi. Çeşitli işyerlerinden işçi arkadaşlar gelip gidiyorlardı. Para toplandı. Sendikamızda bizimle çok ilgilendi. Sendikamız ve DİSK'in disiplini altında mücadelemiz sürdürdük sürdürüyoruz.

— Direnişin amaçları ve sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

16 Haziran'dan daha başarılı oldu. İşçiler bir kez daha «zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok» diyerek. mücadeleye giriştiler. Faşist DGM'nin yasalaşmasını engellemek büyük başarı bizler için.

Bu direnişte bir de Türk-İş'in başı Halil Tunç'un işçi sınıfına ihanet etmeye devam ettiğini gördük. Maocular goşistler ise burjuvazinin işbirlikçisi oldukla rını gösterdiler.

— Son günlerde gerici çevrelerde olduğu gibi, sol görünen bazı gruplarda DİSK'e saldırmaya, işçileri sendikalarına karşı kışkırtmaya başladılar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu adamlara işçi sınıfı hareketi içinde yer yoktur. Bunlar bunu bildikleri için saldırılarını yoğunlaştırdılar. İşçi sınıfından iyice tecrit olan bu sapık akımların saldırılarına işçi sınıfımız gereken cevabı mitinglerde, eylemlerde cevap veriyor, verecektir de...

— Daha başka söylemek istediğiniz birşey varmı?

Son olarak şunu söyliyebilirim. İşverenler bizi işten atmakla sanmasınlarki işyerinde mücadele bitecek. Ben gidersem yerime bin kişi gelir. Benim bu üçüncü işten atılmam. Sonucu bekliyoruz. Sendikamıza güveniyoruz Mücadelemiz sürecek...

Ahmet Atılan (25 yaşında) Onel sanayi işveri temsilcisi.

Ahmet Atılan'la birlikte 13 genç işçi daha işten çıkarılmış. Bunların 4'ü temsilci, 9'u öncü militan işçi.

Ahmet Atılan arkadaşa sorduk aynı sorulara verdiği cevaplar ötekilerden pek farklı değil. Şunları söyledi Ahmet arkadaşta;

Tüm arkadaşlar direnişe katıldık. Sonuna kadar, birlik içinde, disiplin içinde. Sendikamız direniş esnasında ve sonrasında sürekli bizimle ilgilendi.

Patron imza toplamaya kalkıştı. İşçi arkadaşların çalışması için ama biz buna fırsat vermedik. İşverenin oyunları sökmedi. Sökmeyecekte.

— 16 Eylül direnişinin amaç ve sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

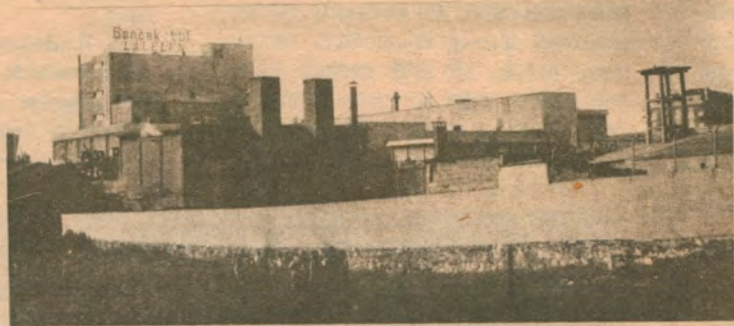
Direniş öncesinde DİSK'in açtığı «DGM'ye Hayır» kampanyası kamuya maloldu. Yüzbinler bu kampanyaya katıldı. DİSK ve Türkiye İşçi Sınıfı, işçi düşmanı DGM geçmeyecek dedi. 16 Eylül direnişi başladı. Dediğimiz çıktı. DGM geçmedi. Bu yüzden gücümüzün ne olduğunu öğrendik. Çok sevinçliyiz.

İŞTEN ATILAN İŞÇİLERLE DAYANIŞMA KAMPANYASINA KATILALIM!

DGM yasasına karşı direnirken işten atılan işçilerle dayanışma geniş boyutlara ulaşıyor. Dayanışmaya katılan örgütlerin sayısı her geçen gün artıyor. Türkiye Yazarlar Sendikası, İKD, İGD, Karikatürcüler Derneği, TÖB-DER, TÜS-DER, TÜTED, TÜMAS, TÜMOD ve Halkevleri, ortaklaşa aldıkları kararla yeni bir dayanışma kampanyası başlattılar. DİSK tarafından Merter Sitesinde açılan «183 No.lu DAYANIŞMA FONUNA» ilk olarak 12.500 TL. yatırdılar. Bizlerde bulunduğumuz şehirlerde, kasabalarda, köylerde, yeni kampanyaları başlatalım, DİSK'in açtığı dayanışma fonuna tüm gücümüzle katılalım. Unutmayalım ki işten atılan işçiler barış ve özgürlük mücadelesi yolunda kıyıma uğradılar. Bu kavga sadece onların değil hepimizin kavgasıdır.

Not: DİSK'in açtığı Dayanışma Fonu Merter İş Bankası Şubesi 183 No.lu hesaptır. Tüm İş Bankası Şubelerine yardım yatırılabilir.

DİSK'in bayrağı Sancak Tül'ün burcuna dikilecek



Murat Bayrak'ın Sancak Tül fabrikasında çalışan işçiler, her türlü baskı yöntemine karşın DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikasında örgütlendiler. Sürekli işten atılmalar sürüyor. Sendikalaşma mücadelesi veren Sancak - Tül işçileriyle yaptığımız röpörtajı yayınlıyoruz.

— İşyerinde kaç işçi çalışıyor? Genç işçi oranı nedir?

— Halen işyerimizde 1176 işçi çalışmaktadır. 100'e yakınının yaşları 12-15 arasındadır. İşçilerin % 80'i genç işçilerdir.

— İşyerinizde birliğiniz nasıldır?

— İşçilerin çoğu Yugoslav göçmenidir. Bu arkadaşlarımızın büyük kısmı Türkçe bilmediğinden ve başka yerde iş bulamadıklarından, Murat Bayrak'ın fabrikasında çalışmak zorunda kalıyorlar. Murat Bayrak önce hemşerilik bağları ile bu işçilerle diğer işçilerin arasını açmaya çalıştı. Fakat bu arkadaşlarımız kurtuluşun birliğimizde olduğunun bilincine vararak patronunun sömürüsüne karşı birleşmek gerektiğini anlayıp bize katıldılar. Bütün bölücü çalışmalara karşı tek bir yumruk gibiyiz.

— Sendikaya üye olurken ne gibi baskılarla karşı karşıyasınız?

— Sendika çalışmalarımız duyulunca önce 17 kişi işten çıkarıldı. İşyerinde 60 kadar eğitilmiş kurt köpeği, 30 kadar da komando var. Komandoların özel üniformaları olduğu gibi ayrıca komandolara en son olarak da çelik yelekler alındı. Patron Murat Bayrak ise boydan boya zırh giymektedir. Fabrika dikenli tellerle örtülüdür. Bu dikenli tellere çıplak kablo ile elektrik akımı veriliyor. İşyerinde birde karate salonu var. Burada özel eğitim görmüş uzmanlar tarafından, komandolar eğitiliyor. Fabrika içerisinde bidonlara taş doldurulmuştur. Fabrika da sürekli bir itfaiye arabası bekliyor, işçilere formik asit, boya ve su sıkmak için. Komandoların kullanması için çelik kalkan ve özel plastik coplar hazırlanıyor.

— Çalışma koşullarınız nasıldır?

— İş kazalarına karşı hiç bir tedbir alınmıyor. Bir arkadaşımızın, fıçı patlaması sonucu bir gözü kör oldu. Patron beş kuruş ödemediği gibi, bu arkadaşımızı halen çalıştırmaktadır. Yemekler çok bozuktur. Köpeklerini ise et ile besliyor. Köpeklerin her birine günde 1,5 kilo et verdiği halde, bizler evimize haftada 1 kilo et götüremiyoruz. Bayram tatillerinde çalıştığımız halde mesai ücreti alamıyoruz. Sigortasız ve kaçak işçi çalıştırıyor. «1 Mayıs'ta» işe gelmiyeni «Komünisttir» diye işten çıkardı. Fabrika içerisinde komandoların yatakhanelerini kız arkadaşlarımıza temizlettiriyorlar. Beslediği kurt köpeklerine özel veteriner hekim getirttiği halde, bu köpeklerin ısırdığı iki kız arkadaşımıza bir miktar para verip doktora gönderdiler. «Aman hastaneye falan gitmeyin sorarlarsa da mahallede köpek ısırdı deyin» diye tenbihlediler.

— Başka hangi saldırılarla karşı karşıyasınız?

— İşçi arkadaşlarımız evlerinde tehdit ediliyorlar. Sokaklarda komandolar tarafından dövülüyorlar. Her gün önleri kesiliyor. Ayrıca Murat Bayrak ve **komandoları ırz düşmanıdırlar.** Kız işçilere saldırıyorlar. Ayrıca işçilere karşı kullanılmak üzere helikopter sipariş ettiğini duyduk. Telsiz kullanıldığını da herkes öğrendi artık.

— En son direniş ve DGM konusunda ne düşünüyorsunuz?

— İşçi sınıfının birliğini, gücünü yıkacak, bölecek hiç bir güç yoktur. İşçi sınıfımız tek yumruk halinde «DGM'ye geçit yok» demiş ve bunlarda da başarı sağlamıştır. DGM içinse tek söz yeterlidir; eğer DGM iyi bir yasa olsaydı, bu yasanın yanında Koç'lar, Saban'cılar, Tunç'lar yer almazdı.

— Neden DİSK'i seçtiniz?

— DİSK, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütüdür. İşçilerin daha iyi bir yaşam koşuluna kavuşması için mücadele ettiği gibi, işçi sınıfına gerçek kurtuluş yolunu da gösteriyor. Türk-İş ise işçi sınıfına ihanet içerisindedir. Bu ihaneti DGM konusunda aldığı tavırla da ortaya çıkmıştır.

— Patrondan somut istekleriniz nelerdir?

— Murat Bayrak: «Türkiye'de benim Sancak-Tül anayasasını bozacak hiç bir güç yoktur. Benim anayasamda ise sendika yoktur» diyor. Bir defa bunun aksini kafasına vura vura kanıtlıyacağız, bunu bilsin. Öncelikle iş güvenliği, çalışan kadın arkadaşlarımıza kreş, komandoların ve köpeklerin fabrikadan sepetlenmesini istiyoruz. Ayrıca bizlere çeşitli sosyal haklar ve iyi bir ücret zammı istiyoruz.

— Okuyucularımıza en son olarak neler söyleyebilirsiniz?

— Bizim burada ki mücadelemizi tüm ilericiler desteklemeli, omuz vermelidir. Bütün ilerici, yurtsever, demokrat güçler, davamıza katılmalıdır. Murat Bayrak'ın esir kampının duvarlarını işçi sınıfımızın birliğiyle, ilerici güçlerle olan dayanışmamızla yıkabiliriz. İşçi arkadaşlarımız zor durumdadır. Şimdilik çok dikkatli ve titiz çalışıyoruz. Bölge iş mahkemesinden yetkinin çıkmasını bekliyoruz. Ama şurası açıktır ki, insanlık dışı yöntem ve baskılarla karşı karşıyayız. Buna karşın sınıfsal gücümüze ve devrimci sendikal örgütümüz DİSK'e güveniyoruz.



TÜRKİYE ' DE FAŞİST

1936'lardan sonra hükümetlerin açık anti-komünizm ve anti-sovyetizm politikası ve gericiliğinden kaynaklanarak, ikinci paylaşım savaşını hazırlayan yıllarda Türkiye burjuvazisinin Almanya'da duyduğu yakınlıktan güç alarak; gerici, ırkçı, emperyalizm yanlısı kişilerin (**Zeki Velidi Togan, Sadri Maksudi Arsal ve hatta evvel gelenlerden Yusuf Akçuraoğlu, Ahmet Ağaoğlu vs.**) özel çabalarıyla ülkede ırkçı, turancı, faşist düşünceler yaygınlaşmaya başlamıştı.

Hitler, Türkiye'yi yanına almak için içerdeki faşistleri destekliyordu. Bir çok faşist örgüt ve yayın organı, nazilerin doğrudan yardımıyla yaşıyordu. **Şükrü Saraçoğlu**'nun başbakan olmasıyla faşistler iyice azıtırlar. Son yıllarda faşistlerin «başbuğ»u olan Türkeş o yıllarda da bu hareketin içindedir. 1944 ile ilgili anılarını anlattığı bir kitabında, o yıllarda devrin iktidarından ilk önceleri nasıl «teşvik» gördüklerini ve daha sonra da nasıl kendilerine «zulüm» yapıldığını anlatırken şunları söylüyor: **«İktidardaki Başbakan Şükrü Saraçoğlu'nun milliyetçilik anlayışındaki ırkçılık dozuna ancak Hitler' in nasyonalizmindeki cermen ırkçılığı dozu denk gelebilirdi. Bu Saraçoğlu Şükrü bey Merhum', günün birinde gene bir fırsatını düşünerek B.M.M. de bir nutuk verdi.**

— Ben Türkçü bir başbakanım...

«Diye bağırdı ve uzun uzun konuştuktan sonra Türkçülükten neyi anladığını şu kesin cümle ile belirtti:

— 'Türkçülük bizim için bir kültür meselesi olduğu kadar bir kan meselesidir.' (..) Bütün bunlar gösteriyor ki, 1944, 3 mayısına kadar Türkiye Cumhuriyeti idaresi Turancılığı ve Irkçılığı iç politikada geniş ölçüde uygulamaya çalışmış ve bu yönde etkin ve propaganda mahiyeti taşıyan resmî yayınlar ve demeçler geniş ölçüde yer almıştır»

Durum 1944'e gelindiğinde hızla değişmeye başlar: faşist sistem gerilemekte. Sovyetler Birliği ve işgal altındaki ülkelerin **«birleşik anti-faşist cephe»** leri ilerlemekte ve kalıcı zaferler kazanmaktadırlar. Faşizmin sistem olarak çöküşü ve halkların özgürlüklerini kazanmaları, milyonlarca insanın kanı bahasına gerçekleşmektedir. Ülkemizde de kendisine bol sayıda yandaş bulan faşist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketinin zorlu savaşımıyla mezarlığına gömülmektedir.





Sicilli faşistlerden R.Oğuz Turkkan

«EVET, AKITTIKLARI KANLAR, ÖLDÜRDÜKLERİ YURTSEVERLER, HİÇ BİR ZAMAN UNUTULMAYACAK. SS'LER NASIL UNUTULMUYORSA, KOMANDOLAR DA ÖYLE UNUTULMAYACAKLAR. İNSANLIK, BU ZULÜM, BU VAHŞET ÇARKLARINI HİÇ BİR ZAMAN UNUTMAYACAK...»

Ülkemizde de burjuvazi, Cumhuriyetin ilk yıllarından beri uygulanan ve artık gelişimini engelleyici bir niteliğe kavuşmuş olan «devletçilik» anlayışından sıyrılmak ve ekonomiyi tümüyle kendi kontrolüne almak eğilimindedir. Nitekim bu eğilim, 1948 Kasım'ında İstanbul'da toplanan İktisat Kongresinde açığa çıkacaktır. Bu kongrede devletin ekonomik alanda öncülüğünü tamamlamış olduğu ve artık sadece eğitim, haberleşme, milli savunma, araştırma, denetim vb. gibi temel kamu hizmetleri ile uğraşması gerektiği; ekonominin artık özel kişilerce yönetilmesinin zorunlu ve kaçınılmaz olduğu kararlaştırılmıştır.



Faşist Türkeş basın toplantılarında bile özel koruyucularını yanından ayırmıyor

Faşistlerin hiçbir dönem kaçınmadıkları genel bir özellikleri vardır: polisle işbirliği yapmak, jurnaller vermek, ihbarlarda bulunmak... İşte 1944'de faşistlerin yüzlerinin açığa çıkmalarına neden olan olayların başlangıcında da böylesine bir jurnal vardır. Türk olmadığı söylenen fakat türkçülüğü bayrak yapmış, Hitler hayranı Nihal Adsız, Sabahattin Ali ve başka yurtseverleri baş bakan Saraçoğlu'na jurnalleyen «açık mektup»lar yazar. Sabahattin Ali de. mektuplardaki hakaretleri mahkeme konusu yapar. Gizli veya açık bütün faşistler kudururlar mitingler yaparlar ve sağa-sola saldırırlar.

Naziler yenilmekte. Saraçoğlu hükümeti de nazileri desteklediğini unutturmak istemektedir. Olaylar bahane edilerek faşistler toplatılır, göstermelik mahkemeler kurulur fakat sonunda da hepsi serbest bırakılır.

Fakat ilericiler bu aylarda ellerindeki bütün olanakları kullanarak faşistlere ve gericilere karşı savaşımlarını şiddetli bir biçimde sürdürürler. Gazetelerde, Adsız ve hempaları milli birlik düşmanı, ırkçı ve turancı diye tanıtılır. İlerici gazetelerde, ırkçılığı, turancılığı yeren, savaş kışkırtıcılarını ve Hitler hayranlarını teşhir eden yazılar yayınlanır...

İlk tutuklamalar ve tahkikat sırasında mahkemelerde de faşistler için hayli ilginç şeyler söylenir: «Bugünkü rejimimize ve vatandaşlarımızın hakiki milliyetçilik hislerine aykırı umdeleri ve bu umdelere varmak için gizli cemiyetleri ve faaliyet programları teşkilat ve propaganda organları ve hatta muharebeleri gizli tutmağa matuf şifre ve parolaları olduğu, memleketin çeşitli yerlerinde terbiye müesseselerinde masum gençlerin milliyetçilik, vatanseverlik duygularını istismar ederek genç nesil arasında kendilerine taraftar toplamak ve hükümeti devirerek hedeflerine ulaşmak için devamlı ve sistemli bir faaliyet sarfettikleri ve memlekette zararlı ideolojilerini tahakkuk ettirmek yolunda muhtelif guruplar halinde çalıştıkları anlaşılmıştır. Memleketin emniyeti aleyhine bu gizli cemiyetleri kendi maksatlarına göre tevcih etmek isteyen yabancı teşekküller de hareketsiz kalmamış, bu suretle içten beliren bu fesat ve hiyanet hareketlerinde dış unsurların tesir ve müdahalesi de görülmüştür.»

1944'de ortaya çıkan ve tutuklanan faşistlerin listesi oldukça kabarık: **Reha Oğuz Türkkan (talebe), Nihal Adsız (lise öğretmenliğinden çıkarılma), Zeki Velidi Togan (İ.Ü. Türk tarihi prof.), Nurullah Barıman (yedek asteğmen), İsmet Tümtürk (belediye murakıbı), Zeki Özgür (yedek asteğmen), Cihat Savaşfer (talebe), Hamza Sadi Özbek, Fehiman Altan (talebe), Necdet Sancar (öğretmen, Adsız'ın kardeşi), Orhan Şaik Gökay (Ankara konservatuar direktörlerinden), Hikmet Tanyu (memur), Fetih Tevet (dr. üsteğmen), Alpaslan Türkeş (piyade üsteğmen), Cebbar Şenel (Adana adliyesi hakimlerinden), Said Bilgiç Ankara adliyesi hakimlerinden), Cemal Oğuz Öcal (talebe), Fazıl Hisarcıklı (yedek asteğmen) Muzaffer Eriş (talebe), Hüseyin Namık Orkun (öğretmen), Hasan Ferid Cansever (dr. yüzbaşı), Saim Bayrak (memur), Yusuf Kadıgil.**

«FAŞİZM... CEMİYETİN GELİŞMESİNİ RAYDAN ÇIKARMIYAN, BİLÂKİS O GELİŞMENİN BİR NOKTADAKİ DEVAMI OLAN, YIKICI OLMAYAN, MUHAFAZAKÂR BİR İDARE TARZIDIR.»
MUHARREM ERGİN

SAVAŞ SONRASI YILLARDA FAŞİSTLER :

İkinci dünya savaşı yıllarında çıkan **«Bozkurt», «Tanrıdağı», «Millet», «Hareket», «Kızılelma»** gibi dergilerin yazı kadrolarında kimler yoktu ki? 12 Mart sonrasının iki sevimli başbakanı **Nihat Erim** ve **Sadi Irmak, Hikmet Tanyu,** yurtseverlerin baş düşmanı **Peyami Safa, Muharrem Ergin, Nihat Sami Banarlı, Nurettin Topçu, Emir Erkilet** vb. gibiler yukarıda isimlerini verdiğimiz diğerleri gibi faşist ideolojinin baş mimarlarından.

1945 Tan matbaası baskınını planlayan da bu isimlerdir. Bunlardan Muharrem Ergin, saldırıda ön planda yer alıyor. Faşist gazetelerde yazdığı yazılarla bugün herkesin tanıdığı, Türkeş'e yakınlığıyla tanınan M. Ergin bakın neler diyor: **«faşizmin en büyük kabahati İkinci Dünya Harbinde yenilip komünistlerin istismarına vesile olmasıdır.. Faşizm.. cemiyetin gelişmesini rayından çıkarmayan, bilâkis o gelişmenin bir noktadaki devamı olan, yıkıcı olmayan**



HAREKETİN GELİŞİMİ

> «FAŞİSTLER İÇİN ÖNEMLİ OLAN KİTLELERİ ELDE EDEBİLMEKTİR, İLKELERİNİ GÖRÜŞLERİNİ TAVİZSİZ SÜRDÜRMEK DEĞİL. İLKESIZLİK VE DEMAGOJİ, BU YÜZDENDİRKİ, ONLARIN SIK SIK BAŞVURDUKLARI EN DEĞERLİ SİLÂHLARIDIR...»

muhafazakâr kalan bir idare tarzıdır».

1946'dan sonra faşistler dernek kurmalarında gerekse yayınlarında yine hoşgörüyle karşılanırlar. Dikkati çeken isimler arasında. **Faruk Sükan, İlhan Darendelioğlu, Nihal Adsız, Necdet Sançar, Nevzat Yalçıntaş** ve benzerleri vardır. Örneğin dönemin en gerici faşist dergilerinden **«Toprak»**da sürekli boy gösteren faşistler şunlar (dergi 1954'den sonra çıkmaya başlar): **İlhan Darendelioğlu Prof. Dr. Cezmi Türk, Yavuz Bülent Bakiler, Necdet Sançar, Erol Güngör, Altan Deliorman** vs.

1960 SONRASI FAŞİST HAREKET:

1960 hükümet darbesini bir kısım «ihtilalci» subaylar kendi faşist emelleri uğruna kullanmaya çaba gösterdiler. Başlarını Alpaslan Türkeş'in çektiği ve 3 Kasım'da tutuklanarak yurt dışına sürülen bu gurup 14'ler diye tanınır. «14'ler» arasında daha sonra Türkeş'e yardımcılar çıkmış, sağcı bir

> MHP VE ULKÜ OCAKLARI, TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST GELİŞMENİN BİR ÜRÜNÜDÜRLER. MHP'NİN VE ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMASI, FAŞİZMİN YOKEDİLMESİ DOĞRULTUSUNDA İLERİ BİR ADIMDIR.

partinin faşistleştirilmesinde ve faşist örgütlenmelerde rol almışlardır. Türkeş tarafından sonraları çeşitli yollardan harcanan bu kişilerden belli başlıları: **Muzaffer Özdağ** ve **Dündar Taşer**'dir.

1963 yılında sicilli faşistler bir araya gelerek, sonradan adını **«Türkiye Milliyetçiler Birliği»** yaptıkları «Türkçüler Derneğini»ni kurarlar. Ortada olan isimler: Nihal Adsız, İsmet Tümtürk, Necati Bozkurt, Muzaffer Eriş vb. 1963'de yeniden örgütlendirilen **«Komünizmle Mücadele Dernekleri»** de faşistlerin yuvalandığı sayılı örgütlerdendir o yıllarda. 1964'de bu derneğin merkez yönetim kuruluna seçilen Galip Erdem, şimdi MHP'nin genel yönetim kurulu üyesi ve faşist hareketin, Hitler hayranlığının en ilginç isimlerinden birisidir.

FAŞİST BİR PARTİNİN ORTAYA ÇIKIŞI:

1960 sonrası ülkemizin tekelleşme sürecine girdiği kapitalist organizasyonun hızlandığı fakat ekonomik, sosyal ve siyasal krizlerin de ard arda patladığı bir dönemdir.

1960'lara kadar burjuvazi faşistleri, ihbar yapmalar, sosyalistlere saldırmaları, ilerici kuruluşları tahrip etmeleri için besliyordu. Faşistler, maddi şartların gereği, «tutarlı» olamıyor, birbirleriyle dalaşıyor, ülke çapında merkezi bir örgütenmeye gidemiyor, diğer burjuva partilerinden farklı politik organizasyonlar kuramıyorlardı. 1960 sonrasında ise, bu tip organizasyonlar ve örgütlenmeler için gerekli maddi koşullar oluşmaktadır Türkiye'de: emperyalizmin ülke üzerinde gelişen egemenliği tekelci-işbirlikçi güçlerin gelişmesi, burjuvazi içindeki çelişkilerin artması vs. Gelişen işçi sınıfı hareketini tehdit altında tutmak, gençliğin demokratik hareketini kırmak için de, 1960 öncesinden çok daha ciddi ve yaygın faşist örgütlenmelere gerek vardır artık.

İşte Türkeş, «sözümona» sürgünde bulunduğu yıllarda Hindistan'da bu örgütlenmeyi sağlamak amacıyla çalışmalarda bulunmuş ve yurda döner dönmez de girişimlere geçmiştir. İlk önce A.P.'sine girmeye uğraşır. Pek iyi karşılanmaz. Bunun üzerine, arkadaşlarıyla beraber Bölükbaşı'nın gerici partisi Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'ne girer. Bir yıl gibi kısa bir sürede Bölükbaşı ve gurubunu tasfiye ederek partiye egemen olur. CKMP, artık faşistlerin kontrolündeki bir parti olmuştur.



Faşistler CKMP'yi elegeçirdikten sonra

Türkeş, o yıllarda taktiğini şöyle dile getiriyordu: **«Biz çevreden merkezlere yürüyeceğiz.»** Mussolini'nin faşist milislere, **«karagömleklilerr»**e verdiği taktik.» **Çevreden merkezlere yürüyecek»** lerdi.. **çünkü merkezlerde, yani işçi sınıfının ve demokratik güçlerin yoğun olarak bulundukları yerlerde, fazla sayıda faşist milis, komando kazanma şansları yoktu. Çevre dediği Anadolu'daki feodal ilişkilerin etkisini sürdürdüğü, burjuvazinin rey toplamak için oy deposu olarak kullandığı ve gericiliği körüklediği yerlerde hangi demagojik unsurlarla faşist milis elde edebilirdi? Bu gerici kesimlerde, Türkeş'e ve onun ırkçılığına karşı şiddetli tepkiler vardı.** Faşistler için önemli olan kitleleri elde edebilmektir, ilkelerini, görüşlerini tavizsiz sürdürmek değil. **İlkesizlik ve demagoji, bu yüzdendir ki, onların sık sık başvurduğu en değerli silahlarıdır.** Türkeş de öyle yaptı. 1940'lardan beri savunduğu ırkçılığı, gerici kesimlere şirin gözükebilmek için «ılımlaştırdı» (tabii belli bir miktar). Türkeş'e karşı, bu «ılımlaştırma» yüzünden, eski hocalarından (örneğin Nihal Adsız'dan), arkadaşlarından (örneğin Muzaffer Özdağ), ve hatta komandolarından itirazlar yükselmeye başladı. **«Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar müslümanız»** politikasına yöneltilen bu itirazlar, özellikle, Adsız çevresinin çıkardığı **«Ötüken»** dergisinden geliyordu. Türkeş'in bu yeni politikasını şiddetle savunanlar da, **«Millî Hareket»** dergisi etrafında kümelenmişlerdi.

Büyük kavgalardan sonra, C.K.M.P.'nin adının **Milliyetçi Hareket Partisi** olarak değiştiği kongrede, «Tanrı dağı kadar Türk, hira dağı kadar müslümanız» diyenler kazandı ve kaybedenler sopalanarak partiden atıldılar. Böylece, Türkeş ve faşist partisi önemli bir engeli (!) de aşmış oluyordu...



> «FAŞİSTLERİN HİÇ BİR DÖNEMDE KAÇINMADIKLARI GENEL BİR ÖZELLİKLERİ VARDIR: POLİSLE İŞBİRLİĞİ YAPMAK, JURNALLER VERMEK, İHBARLARDA BULUNMAK...»

Faşist milis kazanmak için nasıl propaganda etmek lazımdı? Faşistler her zaman bir taşla iki tuş vurmaya dikkat ederler! Örneğin 1968'lerde şu tip olaylarla karşılaşılır: üniversite merkezlerinde, çok az sayıdaki faşist milisler genel öğrenci-gençlik hareketine saldırarak onları kırmaya çalışırlar ve çıkan çatışmaları da kırsal alanlara, gerici kesimlere «komünist-milliyetçi» çatışması diye aktarırlar; bir yandan milislerini **«komando kampları»**nda yetiştirirler, bir yandan da lumpenleri çekebilmek ve ilerici gençlik üzerine psikolojik baskı aracı kurmak için bu kampların reklamını (Günaydın gibi) büyük gazetelere bedavaya yaptırırlar... «Müslüman Türk'lere çağrı»lar yöneltmeyi ve gerici gazetelerin baş köselerine oturmuş gerici yazarlara medhiyeler yazdırmayı da ihmal etmezler. Bakın bu yazarlardan **Ahmet Kabaklı** neler diyor: **«Aydın ihanetlerinden bıkan ve kendi evlâtlarını özleyen halkımız, o gençleri (komandoları) bağrına basmalı, kamplarına her türlü yardım yapılmalıdır. Komünizmi göğüslemeye hazırlanan bu gençlerin, yarın öğretmen, din adamı, doktor, ziraatçi, mühendis, hukukçu v.s. olarak yurdun kaderini değiştirecekleri unutulmamalıdır.»**

Evet, akıttıkları kanlar, öldürdükleri yurtseverler, hiçbir zaman unutulmayacak. SS'ler nasıl unutulmuyorsa, komandolar da öyle unutulmayacaklar. İnsanlık bu zulüm, bu vahşet çarklarını hiçbir zaman unutmayacak...

1969'dan bu yana, MHP yer yer dinci-gerici çevrelere şirin görünmeye çaba gösterdi, kadrolarına islamcı-ırkçı bazı kişileri aldı. Fakat 1965'lerde arzulanan amaca bu dönemde ulaşıldı: gerici kesimler içinde MHP'nin çalışmalarına belli bir ölçüde göz yumuldu ve faşist milislerin sayısı arttı.

1969'dan sonra devreye giren **«Devlet»** dergisi, en temel yayın organlarından biridir. Hemen 12 Mart döneminde yayına başlayan **«Töre»** ise «teorik» yayın organları. 12 Mart'tan sonra sağ basın içinde MHP'lilerin kendilerine yer etmeye başladıklarını görüyoruz. Bugün, **Hergün** gazetesi doğrudan doğruya MHP'nin kontrolündedir. Onun dışında, **Ortadoğu, Bayrak, Bizim Anadolu, Millet, Güneş** gibi bir yığın (satışlarının toplamı on bini geçmeyen) gazete de MHP'ye çalışmaktadir. Bütün bu dergi ve gazetelerde eski ve yeni birçok faşist ideologu yan yana görüyoruz. **Muharrem Ergin, Erol Güngör, Galip Erdem, Necmettin Hacıeminoğlu, Mehmet Eröz, Arif Nihat Asya, Orhan Türkdoğan, Nahit Dinçer, Ergun Göze, Ahmet Nuri Yüksel, Amiran Kurtkan, Tarık Somer, Turan Yazgan, Aclan Sayılgan, Mehmet Çınarlı, Nejat Göyünç, Emine Işınsu, Agâh Oktay Güner, Hikmet Tanyu, Abdülkadir İnan ve daha niceleri...**

(Faşistlerin örgütlenmeleri, çalışmaları, kitlelere yayılma yöntemlerini ele alan yazılara önümüzdeki sayılarda da yer vereceğiz.)



ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

BURJUVAZİNİN VE SAPIK AKIMLARIN GENÇLİK HEYECANIMIZI KULLANMASINA OLANAK VERMEYELİM!

Gerici-faşist karması MC'nin iktidar olmasıyla yoğunlaşan faşist terör ve baskı, öğrenim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırdı. MC'nin 19 aylık iktidarı döneminde yüzlerce ilerici, yurtsever öğrenci, işçi, memur saldırıya uğradı. Onbinlerce öğretmen, memur kıyıma uğradı. Eğitim kurumları kalınamaz hale geldi. Kıyılan ilerici, devrimci öğretmenlerin yerlerine atanan faşist öğretmenler, müdürler ortaöğrenim kurumlarını faşistleştirmeye hız verdiler. MC iktidarının ilk işi ilerici, namuslu demokrat aydınları görevlerinden almak oldu.

Faşizme kitle tabanı bulmak için yoğun bir propagandaya girişen faşistler ilk iş olarak eğitim kurumlarına el atarak gençliği elde etmek istediler, istiyorlar...

Gençliği, gerici-faşist ideolojiyle şartlandırmak, birer robot haline getirmek isteyen egemen güçler her yolu deniyorlar. Geçen öğretim yılında **Milli Eğitim Bakanı, A. Naili Erdem, «Bir genelge ile, ortaöğrenim kurumlarının kütüphanelerinden ilerici, demokrat yazarların ülke gerçeklerini yansıtan eserlerinin yanında, faşist görüşleri doğrudan yansıtmayan eserleri de kaldırmaktadır. Yerine, faşist, gerici görüşleri yansıtan eserler konmaktadır...» (İ.Y.G. Sayı: 17- MC'nin kanlı gençlik dosyası -I-)**

Bu öğretim yılında ise orta ve liselerde okutulan ders kitaplarının **«Tek tip kitap»** olarak düzenlendiği açıklandı. Bu tek tip kitaplar, M. E. Bakanlığı'nca sicilli faşistlere hazırlattırılan, **«Kızıl Elma», «Ergenekon», «Turan»** vb. masalları ilk, orta, lise çağındaki genç beyinlere akıtmak, ırkçılığı körüklemekten başka birşey değil.

Bazı yatılı okul imtihanlarında sorulan sorulara cevap verebilmek için faşist görünmek gerekiyor. Emekçi halk çocuklarının okuma olanaklarının çok sınırlı olduğu ülkemizde, böylesi okullarında faşistlerce denetlenmesi, faşist olmayan bütün öğrencilerin okuma olanağı daha da kısıtlanmaktadır.

Ortaöğrenim kurumlarını kolar haline getirmeye çalşan gerici güçler, ilerici, aydın düşünceyi ezmek için devlet olanaklarını kullanarak her zorbalığa başvuruyor. İlerici öğrenciler, öğretmenler yığınsal olarak bu okullardan uzaklaştırılıyorlar, ya da uzaklaşmak zorunda bırakılıyorlar. Geçen öğretim yılında; **«Öğretmen liselerinden toplu olarak atılan öğrencilerin sayısı onbinleri buluyor. Öğretim özgürlükleri gerici müdürler ve faşist çeteler tarafından gasbedilen öğrencilerin toplu çıkarılmalarına örnek olarak şu okullar gösterilebilir. Çanakkale Öğretmen Lisesi 150 öğrenci, Bolu Erkek Öğretmen Lisesi 300, Mersin Öğretmen Lisesi 158... Bu listeyi bir hayli uzatmak mümkündür.» (İ.Y.G. Sayı: 17 — MC'nin kanlı gençlik dosyası -I-).**

Okul idarelerinin desteklediği, kışkırttığı faşist militanlar ilerici, yurtsever öğrencilere saldırmakta ve bunu fırsat bilen disiplin kuralları ilerici öğrencilere en ağır cezaları vermekte, okulla ilişkisini kesmektedir. Olayları çıkartan faşist çeteler ise bunun mükâfatını görmektedirler.

Egemen güçlerin eğitim politikası sadece bununla kalmıyor. Her yıl liseleri bitiren binlerce genç üniversite kapılarında yığılıyorlar. Özel dersaneler yerden biter gibi çoğalıyorlar. Lise mezunları tüm umutlarını bu kâr kurumlarına bağlıyorlar. Buralardan ders alma olanağı bulunmayanlar ise doğrudan işsizler ordusuna katılıyorlar. Üniversite kapılarında bekleyen yüzbinlerce gençten ancak çok az bir kısmı bir yüksek öğrenim kurumuna girebiliyor. **Gerici iktidarlar; yığılan öğrencileri, YAY-KUR, Mektupla Öğretim, Ön-Lisans gibi masallarla uyutmaya çalışıyorlar.**

«Bugün liselerde okuyan gençler, lise çağındaki tüm gençlerin ancak % 5'ini oluşturuyor. Bunlardan da % 5'i liselerden mezun olabiliyor. Lise mezunlarının ancak % 22'si bir yüksek okula girebiliyor.» **(İYG Sayı: 17, sayfa-4).**

Burjuvazinin gençliğe hiçbir gelecek ve güvence veremediği, veremeyeceği apaçık ortada. Gençlik bunu görüyor, biliyor. Kapitalizmin kendisine hiçbir şey veremeyeceğini bildiği için ilerici, demokratik mücadeleye her gün artan oranda katılıyor. Egemen güçleri asıl çileden çıkaran da bu oluyor. Ellerindeki her türlü olanağa rağmen gençliği kazanamaması, onun saldırganlığı artırmasına neden oluyor. Halis Kurtça'nın yerine gelen İstanbul Millî Eğitim Müdürü Servet Develioğlu; «Okullara politika sokulmasına karşıyız.», «Okullarda siyasetin ve anarşinin yeri yoktur.», «Anarşi çıkaran öğretmen ve öğrencilerin okulla ilişkisi kesilecektir.» diyor. İlericileri tehdit ediyor. **Öğrencilere ya faşist olun, ya da okutmayız deniliyor.**

Egemen güçlerin uyguladığı her çeşit baskı ve teröre rağmen ilerici ortaöğrenim gençliğinin mücadelesi yükseliyor. Baskılar ortaöğrenim gençliğini yıldıramıyor. Ortaöğrenim gençliği faşist baskıya karşı direniyor. Ankara'da, İstanbul'da, G. Antep'te, Bitlis'te, Diyarbakır'da, Maraş'ta boykotlara, direnişlere gidiyor öğrenciler... Faşist yönetmeliklerin iptali için, anti-demokratik uygulamalara, dayağa, küfre son verilmesi için, serbestçe örgütlenebilmek için direniyorlar. «Demokratik lise», «Üretime dönük eğitim» sloganları binlerce öğrenciyi harekete geçiriyor. Bu uğurda mücadele ediyorlar.

Her gün, işçi sınıfının başını çektiği bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesine aktif olarak yüzlerce genç katılıyor.

İlerici gençlik hareketi yolalıyor. Ortaöğrenim gençliği, demokratik haklarının savunucusu olan demokratik örgütlerde örgütleniyorlar. İlerici yurtsever gençler, ortaöğrenim gençliğine sahip çıkıyor ve onların mücadelesinin ateşli savunuculuğunu yapıyor.

Burjuvazi, faşist örgütlerine çekemediği ortaöğrenim gençliğinin birliğini parçalamak için sapık akımları kullanıyor. Genç kardeşlerimizin inanç ve heyecanından yararlanmak isteyen maocu, troçkist akımlar gençliği gerçek dostlarından, ilerici hareketten koparmak için olmadık yollara başvuruyorlar. Milliyetçi duyguları körükleyerek, anti-komünizm histerisi içinde ortaöğrenim gençliğini elde etmek istiyorlar.

Genç kardeşler; burjuvazinin ve onun sadık müttefikleri maocuların, maceracı akımların, gençlik heyecanından ve devrimci inancından yararlanmasına olanak vermeyin! İşçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının yükseldiği, yeni zaferlere doğru yürüdüğü günümüzde ortaöğrenim gençliği de yerini almalıdır. Bunun yöntemi ise örgütlenmek ve ilerici gençlik hareketi ile yakın ilişkiler kurmaktır.

(Devamı 11. sayfada)



Direnişteki Üsküdar Kız Lisesi Öğrencileri

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ adına
Genel Bsk
A. Muhtar Soküücü



ÜRETİME DÖNÜK EĞİTİM İÇİN İLERİ!

İlerici yurtsever kardeşler,

İlerici Gençler orta öğrenim sorunlarıyla ilgili olarak bir bildiri yayınlamıştır. Tüm yurt çapında geniş çapta dağıtılan bu bildirinin tamamını veriyoruz.

MC'nin iktidara geldiğinden bu yana başta işçi sınıfı olmak üzere ilerici yurtsever güçler üzerine baskı ve terör politikası uygulanmaktadır. Bu politika sonucu yüzü aşkın ilerici, yurtsever öldürülmüş, işçilere, köylülere saldırılar tertiplenmiş, yurtsever öğretmenler ve memurlar kıyıma uğratılmıştır. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin sözcüsü MC, son DGM girişimiyle bu baskı ve terörü yurt sathında yaygınlaştırmak istemektedir. Böylece bir yandan büyük sermayeye vurgunlar sağlarken diğer yandan İşçi sınıfının başını çektiği Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme mücadelesini ezmek istiyor. Ağır kıyım ve yıkım politikasının güdüldüğü, faşizme tırmanışın bir kat daha yoğunlaştırıldığı böylesi bir ortamda okullarımız öğrenime açılmıştır.

KARDEŞLER,

Geçen yıl okullara yöneltilen faşist saldırılar sonucu can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü ortadan kaldırıldı; İlerici, yurtsever öğretmenlerimiz öldürüldü, kıyıma uğratıldı. Bu halk düşmanı iktidarın başta kaldığı müddetçe bu tür faşist saldırıların süreceği açıktır. Demokratik orta öğrenim mücadelemiz bir yandan faşist terörle ve anti-demokratik disiplin cezalarıyla sindirilmek istenirken diğer yandan da bizlere emperyalizmin ihraç malı bilimden, üretimden uzak, düşünmeyi körelten ezberci bir eğitim sistemi dayatılmaktadır.

Hergün MC iktidarının borazanı TRT'de kayıt harcı alınmıyacak, öğrenim parasızdır denilmesine rağmen, okullarda hem kayıt harcı alınmakta, hemde önümüzde yeni yeni masraflar çıkarılmaktadır. Okullarımız ders, araç ve gereçlerinden yoksunken, askeri amaçlara NATO giderlerine bütçenin % 45-50 si ayrılmaktadır. Buna karşı eğitime ayrılan ödenek % 2 dir. Bu rakamlar eğitimin ne derece ilkel, militarist ve üretimden kopuk olduğunun en açık belirtisidir. Mevcut gerici eğitim sistemi hergün yeni kitaplar aracılığı ile gerileştirilmekte, böylece bizler gerici burjuva ideolojisinin birer aracı durumuna getirilmek istenmekteyiz. Halktan yana bilimsel üretime dönük eğitim yerine, bir avuç işbirlikçinin, militarist çevrelerin yararına bir eğitim sistemi ile karşı karşıyayız.

KARDEŞLER,

Okuma yazma oranının % 54 olduğu ülkemizde; orta öğrenim çağındaki gençlerin % 82 si öğrenim olanaklarından yoksundur. Okulu bitirenler ise değil istediği yüksek okula, herhangi bir öğrenim kurumuna bile girememektedir. Emperyalizmin çarpıttığı, geri kapitalist ülkelerdeki eğitim sistemi üniversite kapılarında adam yığma makinası durumundadır. Okullarda öğrencilerimiz pratik hayattan uzak, üretime, yönelik olmadığından hiçbir işe yaramamakta, böylece mevcut işsizler ordusuna katılmaktayız.

Meslek liselerinde okuyan onbinlerce öğrenci; okulu bitirdikleri zaman iş bulamamakta ve büyük bir çoğunluğu kendi dallarındaki yüksek öğrenim kurumlarına dahi girememektedirler.

KARDEŞLER,

Bu halk düşmanı gerici, faşist MC'nin bizim bu haklı istemlerimize çözüm bulmıyacağı açıktır. Sorunlarımız ancak ulusal, halktan yana ilerici demokratik bir iktidarın işbaşına gelmesiyle çözümlenebilir.

Bunun bilincinde olarak, biz orta öğrenim gençliği, bu mücadelede de başı çeken işçi sınıfının yanında örgütlü disiplinli olarak yer almak zorundayız. Bu yolda saflarımızı sıklaştıralım.

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM MÜCADELEMİZ
KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM SİSTEMİ
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM
ÜRETİME DÖNÜK EĞİTİM İÇİN İLERİ



I. ENTERNASYONAL'İN BAYRAĞI YERE DÜŞMEMİŞTİR !

I. enternasyonal 112 yıl önce bugün kurulmuştu.



1. Enternasyonal 112 yıl önce bugün kurulmuştu.

28 Eylül 1864'te dünya ülkeleri işçilerinin arasındaki bağları kuvvetlendirmek, birbirlerinin deneyimlerinden yararlanabilmeleri, toplumun ekonomik, politik ve kültürel yaşamının uluslararası planda daha iyiye doğru götürülebilmesi için Londra'da İşçiler Enternasyonal Derneği kurulmuştur.

Bu hareket, işçi sınıfı tarihinde ilk örgütlü işçi hareketi idi. Marks, Avrupa ve Amerika işçileri için bir okul niteliği taşıyan Enternasyonal'den tüm işçilerin geçmelerini istiyordu. Bu isteğini şöyle belirtiyordu: **«Çeşitli ülkelerin işçileri kendilerini sadece kardeş ve kurtarıcı ordunun neferleri olarak hissetmekle kalmasınlar. Aynı zamanda gerçekten de öyle hareket etsinler»**

1. Enternasyonal, Proudhoncuların anarşizmine, Blankistlerin maceracılığına, oportunizme ve reformizme karşı bir çok önemli kararlar aldı. Bu arada, çocukların ve gençlerin eğitimi ve ekonomik koşullarının iyileştirilmesi için gerekli tedbirler üzerinde duruldu.

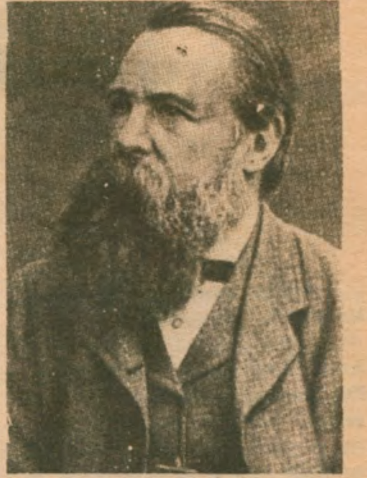
Gençlerin ve çocukların çalışma sorununu inceleyen raporda şöyle deniliyordu: **«Bu eğilimin sermaye boyunduruğu altında gerçekleşme tarzı tiksinti verici birşey olmasına rağmen, çağdaş sanayide heriki cinsteki gençler ve çocukların çalıştırılmasının, büyük sosyal üretim eyleminde bir ilerleme ve meşru bir eğilim olarak kabul edildiğini görüyoruz.»** Bunun yanında çocukların ve gençlerin, 9-12, 12-15, 15-18 yaş grupları olarak ayrılması ve iş koşullarının buna göre ayarlanması gerektiği söyleniyordu.

Raporda eğitim konusunda şöyle denilmektedir: **«İlkokulların çocuk eğitimine 9 yasından önce başlaması gerekir. Ancak şimdilik işçiyi sermaye birikiminin basit bir aracı ve ana babaları çocuklarını sattırarak köle tüccarı haline getirecek derecede bozan bir sistemin eğilimlerine karşı gelmek için istenen tedbirleri kesinlikle düşünmekten başka bir şeyi akla getirebilirmiyiz!»**

«Toplum en azından üretici çalışmayı eğitimle ayarlamadıkça, ne analara, ne babalara, ne patronlara çocuklar ve gençleri işlerde kullanma izni vermeyecektir.» Eğitimden, akli eğitim, bedensel eğitim ve her türlü eğitim tarzının ve sanayi basit kullanımının çocuklara ve gençlere öğretilmesi kastediliyordu. Kapitalist üretimde çocuklar ve gençler aşırı derecede sömürüldüğünden koşullarının düzeltilmesi zorunlu görülüyordu.

Doğal ki 1. Enternasyonal işçi sınıfının biricik doğru yolunun şekillenmesinde ilk adımlardan biridir Gençliğin bugünkü konumunu ve alınan yolları tarihsel bir süreç içinde düşünürsek, 1. Enternasyonalde alınan kararların önemini daha iyi kavrayabiliriz. Tarih bize her şeyin bir anda değil, uzun yorucu yollar dan geçilerek elde edilebildiğini gösterir.

Yüz on iki yıl önce, 28 Eylül'de kurulan 1. Enternasyonal derneğinden bugüne yükseltilen geliştirilen «uluslararası dayanışma» bugün yeryüzünde milyonlarca insanın yüreğinde yaşayan bir olgu haline gelmiştir ve bu gelişimin tarihini bilmek her ilericinin görevidir.



BÜYÜK EKİM DEVRİMİNİN 59. YILDÖNÜMÜ YAKLAŞIYOR



Sovyet halkı ve gençliği 25 Ekim (7 Kasım)'da büyük bir günün Büyük Ekim Devriminin 59. yıldönümünü kutlama hazırlıkları içerisinde. Bugüne kadar Sovyet gençliği, dünyadaki tüm ilerici hareketlerin ve ulusal kurtuluş savaşlarının baş destekçisi olmuştur. **Sovyet gençliği bu soylu ve büyük günde başarılarını ve kazanımlarını kıvançla sergilemektedir.**

Ekim Devrimi Sovyet gençliğine büyük olanaklar getirmiştir. Her alanda olduğu gibi bu konuda da kısa zamanda dev adımlar atılmış, gençliğin eğitim, iş, sorunları kısa zamanda çözümlenmiş, gençlerin kişiliklerini özgürce geliştirmek için tüm olanaklar kullanılmıştır. **Sovyet gençleri her geçen gün ülke yönetiminde daha fazla söz sahibi olmakta, her alanda önerilerine gereksinme duyulan güç haline gelmektedirler. Bu gerçeği ne burjuva propagandası ne de maocuların karşı karalamaları ortadan kaldıramaz.**

Ekim Devriminin ışığında oluşan **«BARIŞ»** politikasının milyonlarca insanı sardığı, sosyalizmin artık dünyada belirleyici güç haline geldiği günümüzde, sürekli dünya barışı uğrunda kavga veren diğer ülke gençlerinin bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve barış savaşımlarının en büyük destekçisi Sovyet gençliğine bu mutlu yıldönümünde dost selamlarımızı iletiriz.

YAŞASIN BARIŞ SAVASCILARININ IŞIĞI EKİM DEVRİMİ.

AVRUPA'DA "MC'ye ve DGM'ye Hayır" kampanyası GENİŞLİYOR



İşçi sınıfımızın, ilerici, yurtsever güçlerin yükselen muhalefetini kanla, terörle bastırmaya çalışan faşist karması MC, DİSK'in ve onun etrafında birleşen demokratik kuruluşların, CHP'nin engellemeleri sonucu, Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) yasa tasarısını meclislerden çıkaramadı.

Türkiye işçi sınıfı, ilerici güçler MC'ye ve DGM'ye karşı verdikleri bu şanlı savaşımda, yalnız değiller. Dünyadaki tüm ilerici, demokratik güçler bu savaşımda işçi sınıfımızın, ilerici güçlerin yanında yer alıyorlar. **Avrupa'daki demokratik kitle örgütleri, Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK), kendisine bağlı 40'dan fazla örgütle «DGM'ye ve MC'ye hayır» kampanyaları düzenlediler.** Kampanya sırasında basın toplantıları, yürüyüşler, mitingler tertip ettiler.

TBÖK kendisine bağlı 40 ör güt ve diğer demokratik kuruluşlardan katılan 250 delege ile 25/9/1976 Cumartesi günü Bonn T.C. Büyükelçiliğinin önüne MC'yi ve DGM'yi protesto eden bir siyah çelenk koymuşlardır. **TBÖK,** F. Alman, Sosyal Demokrat Partisi Yabancı İşçiler Çalışma Grubu ve Frankfurt «DGM'ye ve MC'ye Hayır Komiteleri» tarafından hazırlanan bir protesto mektubunu Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e ulaştırılmak üzere Bonn Büyükelçiliğine teslim etmişlerdir. Mektupta özetle şu istemler dile getirilmektedir:

«1 — DGM yasa tasarısının yasalaşması engellenmeli,

2 — Tutuklanan işçi ve sendikacılar serbest bırakılmalı,

3 — İşlerinden atılan işçiler derhal işlerine başlatılmalıdır.»

«MC'ye ve DGM'ye hayır» kampanyası sırasında Avrupa'nın çeşitli kesimlerinde çalışan Türkiyeli işçiler, öğrenciler, bulundukları işyerlerinde, okullarda, «MC'ye ve DGM'ye Hayır Komiteleri» kurmuşlar; bu komiteler, seminerler, basın toplantıları düzenliyerek MC'yi ve DGM'yi protesto etmişlerdir.

Almanya'da, Metal İşçileri ve Uluslararası Metal İşçileri Sendikaları Birliği Genel Başkanı EUGEN LODERER basına yaptığı açıklamada, «MC iktidarının bu girişimlerini protesto ediyoruz. Ayrıca tutuklanan, haklarında koğuşturma açılan binlerce sendikacı ve işçinin derhal serbest bırakılması, koğuşturulmaların durdurulmasını talep ediyoruz.» demiştir.

20-25 Eylül 1976'da Hamburg-da Genel Kurulunu yapan Federal Almanya Kimya İşçileri Sendikası ve Frankfurt'daki Eğitim ve Bilim Sendikası (GEW) Genel Başkanı Dingeldey, MC'yi ve DGM'yi protesto etmişler ve DİSK'le dayanışmalarını belirtmişlerdir.

«MC'ye ve DGM'ye Hayır» kampanyası sırasında **TBÖK** ve birçok demokratik kuruluşun katıldığı bir miting 9/10/1976 Cumartesi günü Köln'de yapılmıştır. Mitinge binlerce kişi katılmıştır. Mitingde konuşmacılar, MC'yi ve DGM'yi protesto etmişler. MC'nin saldırıları karşısında DİSK'in ve diğer demokratik kuruluşların yanında olduklarını bildirmişlerdir.

Ayrıca TBÖK tarafından DİSK için açılan bağış kampanyası gittikçe yayılmaktadır. Sadece Frankfurt ve çevresinde, işçi birlikleri tarafından toplanan para miktarı daha ilk günlerde 10.000 Mark'ın çok üstüne çıkmıştır.

DGM'lerin engellenmesi savaşımında gösterilen uluslararası dayanışma önemli bir faktör olarak kendisini ortaya koymuştur. Uluslararası dayanışma Türkiye'deki ilerici yurtsever güçler içinde bir moral ve destek kaynağı olmuştur.

YAŞASIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA...

5 EKİM 1965 FAŞİST KATLİAMIN YILDÖNÜMÜNDE

ENDONEZYA HALKININ ANTİ-EMPERYALİST SAVAŞIMI YÜKSELİYOR !

1965 sonuyla 1966 başlarında Endenezya'da ülkeyi baştan başa kana bulayan yakın tarihin en büyük kıyımlarından biri yaşandı. Bir milyon insanın öldürülüp yüzbinlerin zindanlarda çürütüldüğü kıyım diğer bir çok yerde oduğu gibi Endonezya'da da ABD'nin başının altından çıktı.

Sukarno'nun anti-emperyalist politikasından hoşnut olmayan emperyalister ve yerli işbirlikçileri general Suharto önderliğindeki, CİA'ya bağlı generaller aracılığı ile bir darbe düzenlediler ve 5 Ekim 1965 te iktidarı zorla zaptettiler.

ABD uzak doğuya sosyalizmin yayılmasını önlemek için müslümanları kışkırttı, 5 ay gibi kısa bir zamanda bir milyona yakın insan öldürüldü. 1967 yılında Sukarnoyu tümüye tasfiye eden general Suharto ülkenin mutlak hakimi oldu.

Endenezyo halkının faşizme ve ABD emperyalizmine karşı verdikleri amansız mücadele sürüyor. Türkiye'li ilerici, yurtsever gençler olarak Endenozya halkının bu mücadelesinde yanlarında olduğumuzu bildiririz.



TARİHSEL İYİMSERLİK

Sosyalist dünya görüşü insanların tarihe ve çağa bakış açılarına yeni boyutlar getirdi. Doğada olduğu gibi tarihte de belirli yasaların olduğunu, bu yasaların bilinebileceğini, insanların bu yasaların mantığına dayanarak tarihin akışına engel olan unsurları safdışı edebileceğini gösterdi.

İnsanlığın aydınlık geleceğinin nasıl olacağını ve buna giden yolu gösteren Sosyalist dünya görüşü, emekçi halka, onun yaratıcı gücüne, yarınları kurmadaki sonsuz yeteneğine inanır. İnsanlığın geleceğine ilişkin bu iyimserliği, sosyalist dünya görüşü ile sıkı bağları olan Sosyalist sanata da yansır.

Yaratıcı yönteminin temelini sosyalist dünya görüşünden alan sosyalist sanat, insanın yazgısının kendi gücüne bağlı olduğunu gösteren gerçeği ortaya koyar Sosyalist gerçekçi sanatçılar, gerçek tarihi, sürekli hareket halindeki toplumsal güçlerin bir savaş alanı olarak verirler. Bu karşıt güçlerin niteliği ve bu güçler arasındaki mücadelenin kesin sonucu yazar tarafından öncelikle algılanmıştır.

Burjuvazinin karamsar dünya görüşünü yansıtan burjuva sanatçıları, tarihe tümüyle bilimsellikten yoksun bir açıdan bakarak onu bilinmez güçler arasında bir çatışma olarak yorumlarlar. Bu «bilinmez güçler arasındaki çatışma» onların yasamın gerçeklerinden uzak mistik bir dehşet duygusuna kapılmalarına ve tarihi öyle yansıtmalarına neden olur. Onlara göre tarih, iyi ya da kötü «liderler» tarafından yönlendirilen, rastlantılar sonucu oluşan olaylar dizisidir. Bu düşüncelerden kaynaklanarak kapitalist sistemin bunalımlarını, insanların değişmez yazgısı olarak gösterme çabasındadırlar. Gelişen teknolojik devrim korkutur onları ve birçoğu korkmaktan da öte insanlığın kendi kendisini yok edeceği kaygısına kapılarak, insanlara daha iyi bir dünya için savaşmanın gereksizliğini benimsetmeye çalışırlar.

Sığ bir iyimserlik elbette ki bu karamsar düşüncelere karşı dengeyi sağlayamaz. Bu durumda Sosyalist sanatın ana sorunu, boş bir iyimserliğe kapılmadan insanların nesnelere üstün gelebileceğini göstermektir.

Son derece verimli olabilecek, yerinde bir tarihsel iyimserlikle «mutlu son»a yol açan şematik iyimserlik arasındaki ayrıma dikkat etmek gerekir. Tarihsel iyimserlik, basit bir şematik iyimserlik değildir. Yazar tarihsel gelişmenin nesnel akışıyla uygunluk sağlamak için, tarihin başlıca belirleyici gücünü saptamalıdır. Bunu yapmakla toplumsal sürecin öbür güçlerinden ayılmış olmaz. Bunların karşılıklı etkilerini olduğu kadar, toplumsal ilerlemenin ana yönündeki gerici toplumsal güçlerin direncini de ortaya koymuş olur. Bu bakımdan ortaya konan hayat görünümü tek yanlı değildir. Toz pembe cam arkasından görülmediği gibi, kara gözlüklerin arkasından da görülmez; tüm renkleri ve cepheleriyle, tüm ışık ve gölge oyunları içinde gösterilir.

Sosyalist sanatçılar tarihin nesnel şartlarını bilerek ve bunlardan kaynaklanarak oluşturdukları yapıtlarında insanların gelecekteki güzel günlerine inançlarını belirtirler.

Büyük ozan Nazım Hikmet:

Ben yirminci asırlıyım
ve bununla övünüyorum
Bana yeter
yirminci asırda olduğum safta
olmak
bizim tarafta olmak
ve döğüşmek yeni bir alem
için...

derken. Sovyet yazarı Şolohov bu konudaki görüşünü: «Biz yeryüzünde yaşıyoruz ve dünyadaki doğal yasalara, kutsal kitapların dediği gibi dünyanın sonuna kadar yeterli olan endişelere, gereksinmelere, daha iyi bir gelecek umuduna bağlıyız. Dünya nüfusunun büyük yığınları kendilerini bölmekten çok birleştiren aynı istekleri duyuyor, aynı çıkarlar adına yaşıyorlar.» diye belirtiyor bir yazısında.

Sosyalist sanatçılar kitlelere ve onların yaratacağı yarınlara güvenmekle kalmayıp yapıtları ve eylemleriyle aydınlık günlerin gelmesi için verilen savaşıma katılırlar.

DALTON TRUMBO ÖLDÜ

Şair, roman ve senaryo yazarı, film yönetmeni Dalton Trumbo geçtiğimiz ay içinde öldü.

Dalton Trumbo, Amerika'da Mc Carty'nin düzenlediği faşist kıyımın kurbanlarındandı. 1947'de tüm Amerika ve Holivud'da «Amerikan Aleyhtarı Faaliyetler Komitesi» binlerce ilericiyi sorguya çekti. Trumbo'da içlerinde on ünlü sanatçı hapse mahkûm edildi. Yüzlerce sanatçı kara listeye alındı, işsiz kaldı. Marangozluk, satıcılık, barmenlik yapmak zorunda kaldılar. 1950 yılında takma adla yazdığı senaryo Oskar kazandı. Ancak ödül Trumbo'ya onbeş yıl sonra verildi. Trumbo ilk kez 1961 yılında yeniden gerçek adıyla senaryo yazabildi.

Trumbo, «Spartaküs», «Johnny Silahını Aldı» gibi ünlü filmlerinin yanısıra şiir ve romanlarıyla da dünya ilericilerinin saygısını kazanırken, onu yargılayan Mc Carty nefretle anılıyor, Mc Carty'ler nefretle anılacaktır.

Ancak Mc Carty'lerin sadece Amerika'ya özgü bir olay olduğunu sanmak yanlıştır. Günümüz Türkiye'sinde de sanatçıları suçlayan, zindanlara tıkan, kitapları toplatanlar, yasaklıyanlar, meydanlarda yakanlar; kısaca, bilim ve düşünce özgürlüğüne zincir vuranlar yok değil. Halkımızın aydınlık geleceğine karanlık bir perde çekmek isteyen gerici güçlerin tarihin derinliklerine gömüleceği günlerde uzak olmasa gerek, hem nefretle anılarak, hem de lanetlenerek.

Açtığımız abone kampanyası başarıya ulaşmıştır.

Hedefimiz 1000 abone sayısı aşılmıştır.

Kampanyanın başarıya ulaşmasında özveri ile çalışan tüm ilerici arkadaşlarımızı dostça selamlarız.

nazım hikmet köşesi

iyimserlik

Şiirler yazarım,
basılmaz,
basılacaktır ama.

Bir mektup beklerim müjdeli
belki de öldüğüm gün gelir
mutlaka gelir ama

Ne devlet ne para
insanın emrinde dünya
belki yüz yıl sonra

olsun
mutlaka bu böyle olacak ama

genç sanatçılar

Büyük Olay

Makinalar durdu bugün
Durdurun herşeyi
Heeey
Makinalar durdu
yüreklerimizin yüreklice birleştiği yerde
Türkiye'de
Duyuyor musunuz
Duyuyor musunuz heeey
kutsal bir erek uğruna
makinalar durdu
Bura İstanbul
Bura İzmir
Bura Ankara
Bura Mersin
Bura Diyarbakır
Bura kopkoyu kara bulutlarını zorladığımız
rahmini tekmelediğimiz, yumrukladığımız
bura Türkiye
Bu İlyas
Bu Zeki
Çetin
Tülin
Kalktı ayağa üretimin tüm tanrıları
Bir oldular Türkiye'de
el ele
omuz omuza
Dün onbeş Haziran'dı
onaltı Haziran
Bugün onaltı Eylül
onyedi Eylül
Ve...
Kalktı yine emekçinin balyoz yumruğu
indi faşizmin orta yerine
Türkiye'de
Selâm gönderdi
Ankara'daki şoför
İstanbul'daki işçiye
El salladı
Diyarbakır'daki çöpçü
Mersin'li biletçiye
Eller sallandı ufuklarca
emekçiden emekçiye
Birleştiler toplumsal yaşamın ilk harfleri
Birleştiler bu kutsal kavgada
Türkiye'de
Türkiye'de azgın bir yele
«dur» dedi işçiler
Uluyan azgınlığa
göğüs gerdiler
Heeey
Duuur
Duruyor hersey
Durdurun herşeyi
Duruyor
Durun
Durdurun
Üretimin tanrıları yine el atıyor davaya!..
Çekilin!...

Ebubekir PAMUKÇU



MC'nin Yeni Saldırılarını Boşa Çıkartalım!

«15-16 Haziranları, 1 Mayıs 1976 İşçi Bayramını yaratan işçi sınıfımızın savaşkan bayrağı 16 Eylül'de bir kez daha en yükseklerde dalgalandı. Doğrudan politik hakları için genel direnişe geçen işçi sınıfı, düşmanlarının yüreğine korku saldı. Bütün demokratik güç ve kuruluşları yanına çekerek, parlamento içi ve parlamento dışı mücadele yöntemlerine yön verdi. DGM geçmeyecek dedi. DGM geçmedi. Korku ve telaş seline kapılan Demireller, Erbakanlar, Feyzioğulları, Türkeşler, Koçlar, Narinler, Sabancılar, Tunçlar, işçi sınıfına ve onun devrimci örgütü DİSK'e saldırdılar. Binlerce işçiyi işten attılar, yüzlerce işçiyi tutukladılar, ama yüreklerindeki korkuyu silemediler. Şimdi de 'sıkıyönetimle' bizi tehdit etmeye çalışıyorlar. Profilo'da arkadaşlarımıza saldırarak, kurşunlayarak, öldürerek, TÖB-DER'i kapatarak, Vedat Dalokay'ı görevinden alarak öç almaya çalışıyorlar.» Geçen sayımız baskıya girdiği sırada, son durumu işte böyle değerlendiriyorduk.

Biz bu değerlendirmeyi yaparken, meclislerin gerici MC partileri tarafından ikinci kez olağanüstü toplantıya çağrılmasının sonuçları kesin olarak alınmamıştı. Ancak faşist karması MC'nin DGM konusunda gerilemeye yüz tuttuğu anlaşılıyordu. Nitekim daha sonra, başta işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, ilerici-demokratik güçlerin ve parlamento içerisinde CHP'nin oluşturduğu çelik duvar karşısında, egemen güçler DGM'lerle, sıkıyönetimlerle faşizme geçit bulma olanağını şimdilik kaybetmişlerdir. Sonuç olarak DGM yasa tasarısı meclislerden geçmemiş, varolan Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı gereğince kapatılmıştır. **Bu anlamda, işçi sınıfının, ilerici - demokratik örgütlerin DGM'lerine karşı verdiği savaşım başarıya ulaşmıştır. Ve egemen güçler, MC gerilemek zorunda kalmışlardır.**

Bu gerilemenin hemen arkasından, MC'nin işçi sınıfına, ilerici - demokratik örgütlere ve kişilere karşı yeni saldırılara geçtiğini görüyoruz. İlk önce büyük Eylül direnişine katılan işyerlerindeki öncü, militan işçilerin kitlesel biçimde işten atılması, tutuklanması, haklarında soruşturmalar düzenlenmesi yoluna gidilmiştir. Bu saldırı karşısında DİSK atılan, tutuklanan, hakkında soruşturma açılan işçileri kanatları altına almış, haklarını korumak için çeşitli girişimlerde bulunmuştur. (Son durum karşısında DİSK'in tavrını belirleyecek olan DİSK Genel Temsilciler Meclisi toplantısı ve tüzük değişikliği amacıyla yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısı, bu yazılar yazılırken henüz yapılmamıştı.)

Daha sonra, öğretmenlerin tek demokratik kitle örgütü TÖB-DER'e saldıran ve Ankara Valisinin aldığı anti-demokratik bir kararla TÖB-DER'i kapattıran egemen güçler, öç alma kampanyasına, Ankara halkının ilerici Belediye Başkanı Vedat Dalokay'ı yine anti-demokratik bir yöntemle görevinden alarak devam etmişlerdir.

Ancak demokratik güçlerin şiddetli tepkisi karşısında bir kez daha gerilemek zorunda kalmışlardır. Kuruluğundan bu yana yaptığı yüzlerce işlemi anti-demokratik görüp iptal eden Danıştay'ın kararlarına uymayan gerici MC, TÖB-DER'in açılması, Dalokay'ın görevine dönmesi konusunda Danıştay'ın verdiği iki karara uymak zorunda kalmıştır.

Bütün bunlar, işçi sınıfının, emekçi halkın, ilerici-demokratik güçlerin kitlesel çıkışları ile parlamento içerisindeki savaşım birleştirildiği takdirde, gerici güçlerin geriletilebileceğini ortaya koymaktadır.

MC YENİ SALDIRILARA HAZIRLANIYOR

MC gerilemekle birlikte, ilerici güçler ile gerici güçler arasındaki tarihsel savaşım durmamıştır. Aksine, gerici faşist karması MC yeni saldırıların hazırlıklarını yapmaktadır. İşçi sınıfının, ilerici-demokratik güçlerin DGM'ye karşı kitlesel çıkışlarıyla beraber, CHP'nin parlamento içerisinde verdiği engelleme savaşımı karşısında meclis içtüzüğünü değiştirip, DGM'yi tekrar çıkarmak için gerici MC partilerinin meclisleri 25 Ekim'de tekrar olağanüstü toplantıya çağırmak konusundaki ortak çalışmaları kamuoyu tarafından yeteri kadar bilinmektedir. Bu durum bize neyi göstermektedir? Egemen güçler, demokratik savaşımın parlamento içerisinde geniş ölçüde yansıması karşısında artık parlamentoyu istedikleri gibi kullanamayacaklarını görmüşlerdir. Parlamentonun iç çalışma mekanizmasını düzenleyen meclis iç tüzüğünü daha anti-demokratik bir doğrultuda değiştirerek, gerici yasaları hiçbir engelleme ile karşılaşmadan birbiri peşi sıra çıkarmanın yolunu açmak istemektedirler. Çıkarılması gereken sonuç, egemen güçlerin, çıkarlarına aykırı düştüğü zaman kendi yarattığı kurumları bile çiğneyebileceğidir.

Çıkarılması gereken sonuç kuşkusuz sadece bu değildir. MC partileri Meclis iç tüzüğünü değiştirmek, DGM yasasını yeniden çıkarmak girişimiyle, parlamento içi ve parlamento dışı savaşım yollarını kırmayı hedeflediğini göstermektedir. Çünkü, bu savaşım biçimleri uyumlu ve birlikte yürütüldüğü zaman gerici güçlerin hareket sahasını daraltıp, egemenliklerini tehlikeye düşürmektedir.

Bu konuyla ilgili olarak 17 Ekim (1976) günü Cumhuriyet gazetesinde bir yazı yayınlayan ünlü demokratik hukukçulardan Orhan Apaydın, meclislerin 25 Ekim'de yeniden olağanüstü toplantıya çağrılmasının yasalara aykırı olduğunu uzun uzun anlatmakta ve şöyle devam etmektedir: **«Millet Meclisinin bugünkü iç tüzüğü 5/3/1973 tarihinde Adalet Partisi çoğunluğu tarafından kabul edilmiştir. AP'nin isteklerine göre düzenlenen iç tüzüğe muhalefetin haklarını kısıtlayıcı birçok kural konmuştur. Şimdi yapılmak istenen değişikliklerle cephenin başı, parlamenter direnmeyi ortadan kaldırmak istemektedir. Böylece meclisler onun keyfine göre çalışma yöntemlerini değiştirecek, istediği zaman toplanacak, istemediği zaman, soruşturma komisyonlarında yapıldığı gibi, çalışmayacaktır. MC'nin başı kendisini parlamentonun komutanı, üyeleri de emireri görme psikozuna girmiş gözükmektedir. (Meclis olağanüstü toplantıya çağrılamaz.)»**

MC'NİN YENİ SALDIRILARI BOŞA ÇIKARILMALIDIR!

Meclis iç tüzüğünü değiştirmek, DGM yasasını yeniden çıkarmak doğrultusunda hazırlıklara girişen, parlamento içi ve parlamento dışı demokratik savaşım yollarını tıkamayı amaçlayan MC'nin saldırılarını boşa çıkarmak görevi, tüm ilerici-demokrat kuruluşların ortak görevidir. Parlamento içi ve parlamento dışı savaşım yöntemleri birleştirildiği takdirde, MC'nin bu girişimlerini de boşa çıkarmak mümkündür.

Kuşkusuz bu savaşımda ilerici gençliğe de büyük görevler düşmektedir. Okulların açılacağı şu günlerde egemen güçlerin gerici yasaları çıkarmalarına paravan olmamak; Eylül genel direnişinde olduğu gibi işçi sınıfı ile, ilerici-demokratik güçlerle eylem birliği içerisinde olmak zorunludur.

Okullar açılırken

(Baş tarafı 1. sayfada)

işgali altındadır ve diğer okullara da sürekli faşist akınlar düzenlenmektedir.

Bütün bunlar neyi göstermektedir? Kapitalizmin ve onun egemen sınıfı işbirlikçi burjuvazinin kanlı faşist terörden başka gençliğe verebilecek hiçbir şeyi bulunmadığını göstermektedir.

O halde çözüm yolu nedir?

İşçi sınıfının içerisinde etkin bir biçimde yeralacağı, tüm ulusal demokratik güçlerin katılacağı halktan yana bir iktidar işbaşına geçmeden, ileri demokratik bir Türkiye oluşmadan, kapitalist düzen koşullarında gençliğin sorunlarının köklü çözümünü beklemek hayalciliktir. Gençliğin sorunlarının çözümünü, işçi sınıfının, emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluşundan ayrı düşünmek olanaksızdır. Emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin, işbirlikçi burjuvazinin, holdinglerin egemenliğinin kırılması; NATO, CENTO, AET gibi emperyalist örgütlerden çıkılması; demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilerek toplumsal yaşamın demokratikleştirilmesi; bütün ülkelerle karşılıklı yarar ilkesine göre kurulan ilişkiler temelinde barışçıl, antiemperyalist bir dış politikanın uygulanması; bu çerçevede ulusal demokratik, halktan yana bir eğitim sisteminin kurulması suretiyle gençliğin sorunlarının köklü çözümü yoluna girilmiş olunur.

Bu böyle olmakla birlikte, içinde bulunduğumuz kapitalist düzen koşullarında, uğrunda savaştığımız takdirde, hiçbir hakkımızı elde edemeyiz sonucu çıkarılmamalıdır. Aksine, örgütlü birliğimizi sağlamak koşuluyla akademik - demokratik haklarımızı kazanma savaşımı ile ileri demokratik bir Türkiye, halktan yana bir iktidar savaşımını sıkıca bağlamalıyız. Savaşım perspektifimiz budur, böyle olmalıdır.

Ancak, savaşım perspektifimizi bu biçimde genel hatlarıyla oturtmak da yeterli değildir. Genel savaşım perspektifimizi her okuldaki somut duruma uygulayamazsak, sonuç olarak hiçbir şey getirememiş oluruz. Çünkü her okulun somut koşulları değişiktir ve bir okulda uyguladığımız savaşım yöntemini aynen, kalıp gibi alıp başka bir okula uygulamayamayız. Özellikle ilerici, yurtsever gençlere düşen büyük görev, genel savaşım perspektifimiz ile okullardaki somut durumu yaratıcı bir tarzda birbirine birleştirmektir. Bu konuya tekrar tekrar dönmek kaydıyla, yeni öğretim yılının başlangıcında bir-iki önemli noktayı hatırlatmak isteriz.

Bilindiği gibi, geçtiğimiz öğretim yılında, emperyalist çevrelerin, egemen güçlerin politik karargahı MC'den kaynaklanan faşist saldırılar sonucu onlarca ilerici, yurtsever genç öldürülmüş, yüzlercesi yaralanmış, göz altına alınmış veya tutuklanmıştır Gerici-faşist karması MC halen işbaşında bulunduğuna göre, faşist saldırılar bu yıl da sürecek demektir. MC'nin sıkıyönetimlerle, DGM'lerle faşizme geçit bulmaya çalıştığı şu günlerde, faşist kanlı terörün yoğunlaşacağını söylemek tahminleri pek zorlamak demek değildir.

Özellikle okullarda süregelen kanlı faşist terör sonucu can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü kaybeden öğrencilerin önemli bir bölümü, okullardaki demokratik savaşıma ilgisiz kalmak, kenardan seyretmek gibi bir konuma sürüklenmişlerdir. Maocuların, troçkistlerin, faşist kanlı teröre karşı kitlelerden kopuk bireysel, grupsal çıkışları, bu pasif tavrı güçlendirmiştir. Bunun sonucu olarak kimi okullar, faşistlerin ve bozguncu akımlara kapılanların «saklambaç oynadığı» bir alan haline gelmiştir. Bu durumdan tek yararlananlar gerici güçler olmuş: birçok yurt ve okul faşist çeteler tarafından işgal edilmişir.

Bu oyuna, önümüzdeki öğretim yılında kesinlikle son vermek zorundayız. Bu zorunluluk yalnız gençliğin demokratik savaşımı açısından değil, genel demokratik savaşım açısından da gözönünde tutulmalıdır. Çünkü, egemen burjuvazi gerici güçler, gençliği açık faşist döneme geçebilmek için bir basamak olarak kullanabilmek niyetinden vazgeçmiş değillerdir. Gençlik, birliğini sağlayıp, faşist baskı ve teröre kitlesel çıkışlarla karşı durduğu, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluşu yolunun izlediği oranda egemen güçlerin bu karanlık niyetine set çekebilir. İşte bu noktada en büyük görev ilerici, yurtsever gençlere ve onların örgütlerine düşmektedir. İlerici yurtsever, demokratik solcu, devrimci, faşizme karşı olan tüm gençliğin birliğini sağlayıp faşist çeteleri ve bozguncu unsurları tecrit etmek, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunu izlemek, dünya gençlik ve öğrenci hareketi ile uyumlu hareket etmek; bu vazgeçilmez ilkeleri hayata geçirmek sorunları gündemdedir. Öğrenci gençliğin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlayacak ve bu doğrultuda geniş kitleleri harekete geçirecek yaratıcı örgütlenme yöntemleri bulmak zorundayız.

Bu konularda, CHP'li demokratik sol gençlere de büyük görevler düşmektedir. Herşeyden önce, CHP'li demokratik solcu gençler, kanlı faşist terör karşısında devrimcileri yalnız bırakma, ayrı hareket etme veya kayıtsız kalma eğilimlerine kendi saflarında set çekmelidirler. Gençliğin birliğini sağlayıp, akademik-demokratik haklarını kazanma, gerici oyunları boşa çıkarma savaşımına CHP'li demokratik sol gençler de omuz vermelidir. Bu tarihsel bir görevdir. Hiçbir «gerekçe» veya önyargı, bu tarihsel sorumluluğu gözardı edemez.

İlerici, yurtsever, demokratik solcu, devrimci tüm gençler güçlerini birleştirdiği takdirde, ne faşist çetelerin, ne de bozguncu unsurların saldırıları sökmeyecektir!

●

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

(Baş tarafı 8 sayfada)

Yasal olarak «Öğrenci Birlik»lerinde örgütlenme olanağımız vardır. Okul Birliklerinde örgütlenerek en geniş öğrenci kitlesini kucaklıyalım! Okul Birliklerinde örgütlenmeyi tüm yurt çapında yaygınlaştıralım! Fakat Okul Birliklerinde örgütlenmek, tüm ortaöğrenim gençliğinin yurt çapında örgütlü birliğini gerçekleştirmekten uzaktır.

Saflarımızı ilerici, yurtsever gençliğin demokratik yığın örgütlerinde sıklaştıralım. Emperyalizme, faşizme, savaş kışkırtıcılığına ve gericiliğe karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımı veren tüm ulusal demokratik güçlerin yanında, onlarla omuz omuza yürüyelim.

Sorunlarımızın, işçi sınıfının ve emekçi halkın sosyal kurtuluşu ile halledileceğinin bilincinde olarak demokratik lise mücadelemizde ileri!



Tayland'da faşist terör

FAŞİST REJİMLER UZUN SÜRE İKTİDARDA KALAMAZ !

Tayland'ın sözlük anlamı, **«özgürlükler ülkesi»** demektir. Bu «özgürlükler» ülkesinde, son günlerde, baş aktörlerini tüm dünya kamuoyunun yakından tanıdığı, kanlı bir oyun oynanıyor. Uzakdoğu'da, ardarda yenilgiye uğrayan, dünyada gelişmekte, belirleyicilik kazanmakta olan sosyalist sistemin ve yükselen ulusal kurtuluş hareketlerinin karşısında gerileyen ABD emperyalizmi, bu Çinhindi ülkesinde, işbirlikçileriyle bir karşı-devrim hareketi tezgâhlamışlardır. Komşu ülkelerin bağımsızlıklarına kavuşup, sosyalizm yolunda ilerlemeye başlamaları, Tayland'da ilerici hareketin yükselmesi sonucu karşı-devrim sahneye kondu. Özgürlükler ortadan kaldırıldı, binlerce insan tutuklanmadan öldürüldü. Ve ülkede terör havası estirildi. Yüksek okullardan tümünün kapatıldığı Tayland'da hâlâ gece sokağa çıkma yasağı uygulanıyor.

Tayland'ın kısa tarihine şöyle bir bakarsak, ordunun ülkede etkin bir rolü olduğu, işbirlikçi güçlerin ordunun yönetimine hakim olduğu hemen göze çarpar. 1932'den beri sürekli olarak iktidarlar üzerinde etkin olan ordu, 1932'de Siam kralını askeri bir darbeyle uzaklaştırarak, yönetimi eline aldı. 1939 yılında ülkenin adı değişerek Tayland oldu. İkinci Dünya Savaşından sonra ABD ülkeye girerek burada birçok askeri üs kurdu. Ülkenin, sürmekte olan Vietnam savası açısından ve ABD'nin Uzakdoğudaki çıkarları nedeniyle askeri önemi büyüktü. İkinci Dünya Savaşından bu yana oluşan 14 askeri darbe ülkenin bu Amerikancı niteliğini, yöneticilerin işbirlikçi tutumlarını değiştirmedi.



Thammasat Üniversitesi Katliamından sonra tutuklanan ilerici öğrenciler

Ülkedeki ilerici hareket ise durmuyor, gerek dünyadaki gelişim, gerekse Çinhindi'nde gelişen ilerici hareket sonucu güçleniyor, mevziler kazanıyordu. Bölgedeki güçler dengesinin değişimi ve güçlenen Tayland emekçi halkının muhalefeti sonucu, 13 Ekim 1973 yılında baslayan ve 73 kişinin ölümüyle sona eren olayların ardından diktatör Kitikaçorn devrildi ve kendi gibilerin sığınağı olan ABD'ye kaçtı. Üniversite Rektörü Dharmezekt'in yönetiminde 1974'de yeni Anayasa kabul edildi ve 1975'teki genel seçimlere kadar bu yönetim işbaşında kaldı.

Yeni Anayasa'ya göre yapılan seçimler sonucu Seni Pramaj başkanlığında bir koalisyon hükûmeti kuruldu. Gelişen muhalefet, Vietnam, Laos, Kamboçya gibi ülkelerin ilerici yönetimlerinin bölgedeki etkileri sonucu hükûmet ABD ile olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmek zorunda kaldı. Tüm ABD üslerinin kapanması, Amerikan askerlerinin ülkeden çıkarılması ve komşu ülkelerle dostça ve karşılıklı yarar ilkesi doğrultusunda işbirliği kararları alındı ve bu yolda girişimlere başlandı.

Bölgedeki bu son dayanağını yitirmek istemeyen ABD ve ülkedeki gerici güçler, sermayeyle bütünleşmiş askeri çevreler, toprak sahipleri ve budistler yeni gelişmelerden hoşnut değillerdi. Gericiler tarafından yürütülen bir kampanya sonucu, eski diktatör Kitikaçorn'un ülkeye dönmesi yolunda bir karar çıkarttırmayı başardılar. Bu karara karşı, ilk yanıt Tayland Ulusal Öğrenci Federasyonun'dan geldi ve ülke çapında, Kitikaçorn'un geri dönüşünü protesto etmeye başladılar. Bu yolda öğrencilerin Thammasant Üniversitesinde yaptıkları miting polis ve faşist militanlar tarafından basıldı. Üniversite bahçesinde meydana gelen bir hunharca saldırı sonucu 30 öğrenci öldürüldü ve yüzlercesi yaralandı. Sağcı militanlar, ilericileri polis desteği altında linç ettiler. Cesetleri ağaçlara asıp ölülerine bile saygı duymadan, saldırdılar. Polis kurşunuyla öldürülen öğrenciler futbol sahasına getirilerek topluca yakıldı.

Bu olaylar ertesinde Savunma Bakanı Sangay Çalayun, liderliğindeki askeri cunta idareye el koydu. Sınırlı da olsa tüm demokratik hak ve özgürlükler ortadan kaldırıldı. 1974'te kabul edilen anayasa yürürlükten kaldırıldı. Tüm ülkede tutuklama ve terör kampanyası yürütülmekte. «Tayland'ın komünizmin eline düşmesini engellemek, komünizmin ülkeye sızmasını önlemek, krallığın ve demokrasinin korunmasını sağlamak» gibi klasik açıklamalarla işbaşına getirilen cunta bilinen tüm faşist yöntemlerle, kitap yakma, yargılamadan öldürme, sürek avları, sokağa çıkma yasakları, basına sansür, politik eylemlerin yasaklanması gibi yöntemlerle yönetimde kalmaya çalışıyor. Çinhindi halkları bu türden faşist, Amerikancı kukla yönetimlerin yabancısı değildir ve uzun yıllar boyunca süren savaşımlar sonucu böyle iktidarların yıkıldığını kendi pratikleri ile görmüşlerdir. Çinhindi halkları artık yalnız da değildir bu kavgada, başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya sosyalist sistemi ve dünya ileri kamuoyu bağımsızlık ve sosyalizm için savaş veren bu halkların yanındadır.

Faşist darbeden sonra hemen bir açıklama yapan **Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, ABD'yi Tayland'daki sivil yönetimi devirerek, CIA'nın arkasında bulunduğu bir faşist darbe düzenlemekle suçladı. Sovyetler Birliği de, Tayland'daki karşı darbenin arkasında ABD Merkezi Haber Alma Örgütü CIA'nın olduğunu açıkladı ve ABD'ni suçladı.** Bu gerici darbeye karşı dünyanın her tarafından tepkiler yoğunlaşmakta, uluslararası gençlik örgütleri Tayland öğrenci ve gençlerinin savaşımını desteklediklerini duyurmaktadır.



KAN ve KORKU

Bu nedenle bir bildiri yayınlayan Uluslararası Öğrenciler Birliği Tayland'daki öğrenci katliamını ve faşist kanlı terörü şiddetle kınamış ve kendisine bağlı tüm ulusal örgütleri bu doğrultuda eylemlerini yükseltmeye çağırmıştır.

Tüm bu gelişmeler karşısında Pekin'deki Maocu yöneticilerin sessiz durması onların karşı devrimci yüzlerini bir kez daha açığa çıkardı. Güney Pasifik'te savaş tehlikesine (!) karşı Amerikan militaristlerini uyaran ve bu bölgedeki güçlerini artırmaları gereğinden sözeden maocu yöneticilerin başka türlü davranması zaten beklenemezdi.

Tayland'ın emekçi halkının önünde zorlu bir savaşım duruyor. Bu uğraşta, kendi deneylerinin, savaşım yöntemlerinin yol göstericiliğinin yanısıra dost sosyalist ülkelerin ve ilerici dünya kamuoyunun uluslararası dayanışması Tayland halkının en büyük destekçisi olacaktır. Dünya hızla değişmektedir. Sosyalist sistemin belirleyiciliğinin arttığı, özellikle Çinhindi gibi, ülkelerin sosyalizm yolunda hızlı adımlar attığı bölgelerde faşist rejimler uzun süre iktidarda kalamazlar.

Faşizme, ABD emperyalizmine karşı, ulusal bağımsızlık, barış ve sosyalizm savaşımı veren Tayland halkı ve gençliğiyle dayanışma içinde olmak, Türkiyeli ilerici, yurtseverlerinde en büyük görevlerinden biridir. Bu sorumluluğun bilincinde olarak biz Türkiyeli ilericiler, soylu savaşımlarında onlara dost ve dayanışma selamlarımızı iletir, faşist militanlar ve polis tarafından vurularak öldürülen öğrencilerin anısına saygıyla eğiliriz.

YAŞASIN DÜNYA GENÇLİĞİNİN BARIŞ VE KARDEŞLİK İÇİN ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMASI...

YAŞASIN TAYLAND HALKI VE ÖĞRENCİLERİNİN FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELESİ...



FAŞİST VAHŞET

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi : Serter Ersin ● Sorumlu Yönetmen : Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri : Başmusahip Sok. No : 3 Daire : 1 Cağaloğlu-İstanbul ● Yazışma Adresi : P. K. 914, Sirkeci-İstanbul ● Ankara Bürosu : Rüzgârlı İbrahim Müteferrika Sok. Fazilet Han Kat : 4 No : 404, Ulus-Ankara ● İzmir Bürosu : Halimağa Çarşısı, 863. sokak, Küçükçerçioğlu İşhanı No : 1-2 Konak ● Diyarbakır Bürosu : Gazi Cad. Eğilli İşhanı kat : 3 No : 307, Diyarbakır ● Gaziantep Bürosu : Suburcu Cad. İncioğlu İşhanı Kat : 3 No : 88 ● Abone : 6 Aylık 25.- TL. 12 Aylık 50.- TL. ● Dizgi: Özkaya Matbaacılık Baskı : Özakın Matbaası ● Son baskı tarihi : 23.10.1976